

Geachte lezer, het lag in mijn voornemen om het eenvoudige onderwijs uit het welbekende boekje van Lambrecht Myseras, eens nader met u te willen bekijken. Daarbij willen we bezien of dit onderwijs de toets van Gods op alle punten kan doorstaan. Het gaat mij hierin niet om iemand te willen vangen op zijn woorden. Een ieder van Gods volk heeft immers de zaken van de woorden, maar lang niet allen hebben zij ook de woorden van de zaken. De apostel spreekt hieromtrent over de verscheidenheid der gaven. Het gaat mij in deze toetsing beslist niet om iemand persoonlijk af te willen branden. Ik geloof dat Myseras voor de Trone Gods mag juichen, maar ik geloof ook, dat velen door zijn on-Bijbelse krommigheden op het verkeerde been gezet zijn geworden. Kan het dan, dat iemand een zuivere zielsbevinding mag hebben, maar echter wel vreselijk dwaalt in de stondelijke heilsleer die de Heere Jezus en Zijn apostelen altijd verkondigt hebben...?? Ja zeker, de discipel Simon Petrus had een zuivere bevinding en een kostelijke geloofsbelijdenis maar stond in beginsel aangaande de heilsleer nog wankel op z'n benen. Petrus sprak bij tijden nog teveel de dingen die der mensen waren, dan de dingen die Godes waren, waardoor hij bij tijden terecht werd gewezen door Zijn lieve Meester, lees Matth. 16 vers 15-25. Myseras leerde eigenlijk meer de bevinding der heiligen vanuit een standelijke heilsweg, die hij gewend was in de kerk van zijn leraren te horen. Hij sprak dus vanuit de leer waarin hij geboren was geworden, op een vrij gemoedelijke wijze. Hierin week hij echter af van de rechtvaardigingsleer van de apostel Paulus, zoals verwoord in zijn zendbrieven. U zult uit zijn leer en onderwijs ook opmerken dat, Myseras niet leerde de zogenoemde "rechtvaardiging van de goddeloze", maar eigenlijk meer (zoals in de titel van zijn boekje vermeld) de rechtvaardiging van de VROME. Terwijl Gods Woord toch duidelijk leert dat de Zoon des mensen gekomen was om te zoeken en zaligen, dat VERLOREN was. Wist Myseras dit dan niet? Jawel lezer, maar toch leerde hij, met name in dit boekje dat, de Zoon des mensen gekomen is, om te zoeken en zaligen, dat alrede wedergeboren was. De wedergeboorte die in dit onderwijs wordt geschetst, is een wedergeboorte die de toets van Gods Woord niet kan doorstaan. Wil dit dan tevens zeggen dat Myseras geen mooie dingen heeft gezegd? Zeker wel, geliefde lezer! Maar u moet het een beetje zo leren zien. Wanneer iemand dwaalt in de fundamentele leerstukken van hetgeen wij geloven, daar hebben we te vrezen dat hij in bijna alles dwaalt. (Uitspraak van Th. Van der Groe) Laat ik hierbij eens een eenvoudig voorbeeld noemen. Velen van onze kinderen kunnen op school minder goed hoofdrekenen dan hun ouders dat destijds konden. Hoe kom dat? Omdat de kinderen heden ten dage geen tafels meer uit hun hoofd behoeven te leren. In die tafels liggen immers de grondbeginselen voor het hoofdrekenen. Wanneer we de tafels niet kennen, kunnen we ook niet delen, en behoeven we al helemaal niet aan worteltrekken te gaan denken. Dit is op theologisch vlak precies eender, beste lezer. Het blijkt dat velen de grondbeginselen van de hoofdsom der leer die naar de Godzaligheid is, werkelijk niet meer weten. Waarin vinden we dan de sleutelen om Gods Woord op een rechte en zuivere wijze te leren verstaan? Met name in de zendbrieven der apostelen, geliefden. Velen in onze dagen, hebben van de rechtvaardigingsleer van de apostel Paulus, een zgn. wedergeboorteleer zonder Christuskennis gefabriceerd. Misschien niet opzettelijk alzo bedoeld, maar wel zo gedaan, zo gezegd en alzo verkeerd geleerd. Lambrecht Myseras heeft hier helaas ook aan mee gedaan. Omdat ik weet, dat dit boekje in bijna geheel behoudend kerkelijk NL best veel gelezen wordt, wilde ik hier graag eens nader op ingaan. Wanneer we goed luisteren, dan klinkt het onderwijs van Myseras vandaag nog steeds in vele kerken van de afscheiding. Laten we eens kijken vanuit het licht van Gods onfeilbaar Woord, wat ik hiermee bedoel te zeggen. We slaan het voorwoord over, en willen beginnen zijn eerste onderwerp in dit boek, te weten: 'de overtuiging van de zondaar.' Ik citeer hier het eerste hoofdstuk uit dit boekje :

1. De overtuiging van de zondaar

Vraag: Wat ondervindt iemand het eerst als hij genade ontvangt?

Antwoord: Hij wordt door de Geest overtuigd. Die Geest overtuigt wereldse onbekeerde mensen, die uitverkoren zijn, van zonde, gerechtigheid en oordeel, naar het getuigenis van de Heere Jezus. Dan worden zij aan zichzelf ontdekt.

DJK : Wanneer een ziel genade ontvangt, dan ontvangt hij de vrede met God door Christus in zijn ziel, door het instrument van het zaligmakende geloof, dewelke is werkende door de liefde Christi. Een ziel is onder de vloek der wet of onder de genade Gods in Christus, Rom. 6:14. Wanneer het vrede is, dan is de oorlog voorbij. Wanneer de blijdschap van de verlossing daar is, dan is de angst en de droefheid onder de heerschappij der wet voorbij. Dan is er een evangelische droefheid naar God aan de doorboorde voeten van de Heere Jezus. De droefheid onder de wet beweent de bedreven schuld, en de droefheid onder het Evangelie beweent de vergeven schuld. Myseras spreekt hier over de eerste overtuigingen, wanneer God een zondaar in beginsel komt te trekken en overtuigen. Myseras leert de (overtuigingen) wet niet tot afsnijding, maar ten leve. Door de wet is de kennis der zonden, leert de apostel in Rom. 3:20, maar door het Evangelie is de kennis der schuldvergeving der zonden. Deze twee mogen we nooit vermengen! Toch doet Myseras dit telkens in zijn leringen. De overtuigingen zijn afkomstig vanuit de wet, gewerkt door de Geest der dienstbaarheid Die het uit de wet neemt en het een zondaar tot veroordeling verkondigt, Rom. 8:15a. Dit is echter niet de Geest der levendmaking, en/of de Geest der aanneming tot kinderen. Gods Woord spreekt in Rom. 8 vers 15 niet van twee Heilige Geesten, maar wel zeer onderscheiden van tweeërlei werking door God de Heilige Geest. De Geest der dienstbaarheid overtuigt en veroordeelt een zondaar ten dode, en de Geest der aanneming tot kinderen, die ook wel de Geest der gebeden, of de Geest der genade, of de verworven Geest van Christus, wordt genoemd, Die neemt het uit Christus en verkondigt het een zondaar ten leve. Wanneer de Heilige Geest een zondaar van zonde, gerechtigheid en oordeel, gaat overtuigen, dan brengt Hij die zondaar ook direct aan het einde der Wet, Rom. 10:4. En dat is niet hetgeen Myseras hier bedoelt te zeggen. Alvorens de zondaar de genade Gods in Christus ontvangt, ontvangt hij eerst de vloek over zijn bedreven zonden. De zondaar ontvangt eerst het geloof in Gods heilige wet, en pas daarna het geloof in het heilig Evangelie. Wat Myseras hier in deze vraag dus als genade omschrijft, is nog geen genade en geen geestelijk leven. Waarom niet? Omdat de (overtuigingen der) wet niet uit het geloof is, en niet machtig is tot levendmaking. *Is dan de wet tegen de beloftenissen Gods (=Evangelie)? Dat zij verre; want indien er een wet gegeven ware, die machtig was levend te maken, zo zou waarlijk de rechtvaardigheid uit de wet zijn, lees Gal. 3:12-27.* Toen bijv. de moordenaar naast de Heere Jezus, door de Geest der dienstbaarheid overtuigd werd van deze zaken, werd hij zodanig van zonde overtuigd dat hij geestelijk kreeg te zien dat hij in Christus Jezus nog nimmer tot behoudenis en leve had geloofd. Dit werd hem een onhoudbare zielennoed, waarbij hij in zijn oordeel kwam uit te roepen tot die andere moordenaar: *“vreest gij ook God niet, daar gij in hetzelfde oordeel zijt?”* God kwam de gerechtigheid(=betaling) in zijn ziel op te eisen, de moordenaar gaat als in een punt des tijds verloren, en in de hel van zijn bestaan wordt het geloof in de Heere Jezus geboren, gewerkt door de Geest der genade, Die hem ervan vergewist dat Hij Die naast hem hing de Heere was, Die naar Zijn hemels Paradijs zou gaan. Hij doet een laatste noodschreeuw om redding, door het geloven, getrokken zijnde door de liefde des Vaders, en Christus beantwoordt dit geloof, en wekt die moordenaar op ten uiterste dage, Joh. 6:44. Al wat Mij de Vader geeft, en tot Mij komt, zal ik geenszins uitwerpen...!! Bekeerd dan God al Zijn volk

op deze wijze...?! Ik zeg u volmondig : JA. Allen leren zij deze ellende, verlossing en dankbaarheid, in een zeer kort durende STONDELIJKE bekering, en niet in een middels een standelijke heilsweg die Myseras hier in zijn boekje plachte te leren.

Vraag: Wat is de oorzaak van deze overtuiging door de Heilige Geest?

Antwoord: Gods vrije liefde en genade. "Ik heb u liefgehad met een eeuwige liefde en daarom heb Ik u getrokken met goedertierenheid."

DJK : Of veracht gij den rijkdom Zijner goedertierenheid, en verdraagzaamheid, en lankmoedigheid, niet wetende, dat de goedertierenheid Gods u tot bekering leidt?(Rom. 2:4) Zij leiden de ziel tot de waarachtige bekering, maar het is de bekering zelf nog niet. Deze dingen moeten medewerken tot een bekering, maar het zal er maar op aan komen of er een Kind door barensweeën wordt gebaard, Openb. 12 vers 2-5. Gods Woord spreekt echter ook over zielen die zijn blijven steken in de kindergeboorte, geen kracht hebben om te baren, of zelfs lucht gebaard hebben, Jes. 37:3, Jes. 57:10, Hosea 13:13. Het is zeker waar dat alle verkorenen er zullen komen, maar niemand weet of hij uitverkoren is, tenzij hij/zij Jezus Christus als zijn Borg en Zaligmaker mag kennen door het zaligmakende geloof :

1. Hem kennende als de Vervulde wet (=Evangelie), Die ons vrijpleit voor God, Kol. 2:10-14.
2. Zijn vlees en Zijn bloed gegeten en gedronken te hebben, Joh. 6:53-55.
3. Met Hem een plant geworden zijnde in Zijn dood en in Zijn opstanding, Rom. 6:3-8.
4. Hem gekocht hebbende als de Parel van grote waarde op de markt van vrije genade, na eerst alles verkocht te hebben, Matth. 13:46.
5. Gestorven zijn door Zijn Lichaam, en met Hem opgewekt.....,Rom. 7:4-6.
6. Hem kennen als de ingekomen Vredevorst, die een vrede en blijdschap inbrengt die alle verstand te boven gaat, Phil. 4:7, Efeze. 3:19.
7. Zijn erfenis deelachtig worden en weldaden kennen door Zijn dood en tussentreding, Hebr. 9:14-17.
8. Hem kennen als de Zone Gods en als de gezalfde Christus, Joh. 4:29, 1 Joh. 4:15, 1 Joh. 5:10.
9. In aanbedding aan Zijn voeten te hebben gelegen middels een evangelisch berouw, Joh. 9:35-38.
10. Het zaligmakende geloof in Jezus Christus baart : wijsheid, kennis, vrijheid, blijdschap, vrede, vertrouwen en toestemming.

Vraag: Bereidt de mens zich vóór, bijvoorbeeld door geloof en goede werken, waarom of waarop de Heere Zijn genade schenkt?

Antwoord: Neen, alles gebeurt alleen door Gods vrijmacht. "Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof en dat niet uit u, het is Gods gave." "Hij ontfermt Zich dan die Hij wil en verhardt die Hij wil."

DJK : "Gelijk geschreven is: Jakob heb Ik liefgehad, en Ezau heb Ik gehaat. Wat zullen wij dan zeggen? Is er onrechtvaardigheid bij God? Dat zij verre. Want Hij zegt tot Mozes: Ik zal Mij ontfermen, diens Ik Mij ontferm, en zal barmhartig zijn, dien Ik barmhartig ben. Zo is het dan niet desgenen, die wil, noch desgenen, die loopt, maar des ontfermenden Gods", Rom. 9:9-16.

Vraag: Hoe vindt de Heere de uitverkorene vóór zijn overtuiging?

Antwoord: Zeer ellendig, verdoemelijk en walgelijk, zoals andere mensen. "Geen oog had medelijden met u, om zich over u te erbarmen, maar gij zijt geworpen geweest op het vlakke van het veld, om de walgelijkheid van uw ziel". Hij is zo onmachtig om zichzelf te helpen als een dode onmachtig is om zichzelf levend te maken. "En u heeft Hij mede levend gemaakt, daar gij dood waart door de misdaden en de zonden."

DJK : Hier leert Myseras heel duidelijk het leven vanuit en/of door de overtuigingen der wet. Natuurlijk worden deze gewerkt door God de Heilige Geest. Wat Myseras ons hier voorstelt is, dat de Geest der dienstbaarheid een zondaar door de overtuigingen der wet geestelijk leven en behoudenis kan schenken. Als dat waar was, al was het aan de zijde Gods, dan was de vergeving der zonden uit de wet en niet meer uit/door het Evangelie. Zie daar de vermenging! Indien dit waar was, dan zou God Zelf Zijn wet en evangelie met elkaar vermengen, en ophouden te bestaan. Met alle verschuldigde eerbied geschreven. Om de eenvoudige reden, dat hier een zondaar buiten Gods heilig recht om alrede genade en behoudenis heeft ontvangen. Kijk lezer, en dat is ten enenmale ONMOGELIJK. Het zou God van Zijn eer beroven, en Christus zou voor niets Zijn rechtvaardig bestaan en heilig leven gewillig hebben afgelegd op Golgotha's kruisheuvel. God kon Zijn eigen Zoon in de verwerving van het heil niet sparen van Zijn verdoemende recht, waarin Hij toornst over de bedreven zonden, en zo zal God in de toepassing van het heil geen der verkorenen kunnen sparen. Want, Sion zal door recht verlost worden, en haar wederkerenden door gerechtigheid, Jes. 1:27. Ze leggen hun bestaan en ongehoorzaam leven af onder het verdoemende recht Gods (=Wet), en worden met Christus opgericht tot een nieuw leven onder het verzoenende recht Gods (= Evangelie). Alleen in deze weg worden Gods deugden niet gekrenkt, integendeel, zij worden hierdoor verheerlijkt in het hart van een verkoren zondaar. Myseras staft deze on-Bijbelse levendmaking door de overtuigingen der wet hier in zijn antwoord, met woorden genomen uit Ezechiël 16:5 (*merk op het verband van vers 1 t/m 19*).

Lees hier wat ik daar onlangs over schreef :

<http://www.dewoesteweg.nl/artikelen-meditaties/de-verzegeling-des-geloofs/>

Verder misbruikt Myseras de woorden uit Efeze 2:1 om zijn on-Bijbelse levendmaking te bewijzen. Ik wil graag even wijzen op wat de kanttekenaren over deze levendmaking opmerken. Lees het verband van deze tekst ook vanuit de volgende verzen 1 t/m 6 :

dood waart

Dat is, niet alleen den tijdelijken en eeuwigen dood onderworpen; maar ook zonder enig leven en beweging in geestelijke zaken, gelijk dit woord dood zijn ook elders wordt genomen; Rom. 6:13; Ef. 5:14; Col. 2:13; 1 Tim. 5:6.

van de macht

Dat is, des Satans, gelijk terstond verklaard wordt, die zo genaamd wordt omdat hij een geestelijk wezen heeft, en nog grote macht in het bewegen der lucht heeft behouden, gelijk uit de historie van Job blijkt, en die uit de lucht den gelovigen nog gedurigen strijd aandoet; Ef. 6:12; 1 Petr. 5:8.

die nu werkt in

Dat is, door zijne werkingen en ingevingen leidt waar hij wil. Het woordje nu, doet hij daarbij, omdat de Satan deze zijne werking en heerschappij, die hij over hen allen tevoren gebruikt had, nu in de gelovigen had verloren, hoewel hij hen nog bestreed, maar zijne macht alleen in de ongelovigen had behouden; 2 Cor. 4:3,4; 2 Thess. 2:9,10.

levend gemaakt

Dat is, uit den dood der zonde verlost, door onze rechtvaardigmaking en wedergeboorte, gelijk terstond hierna verklaard wordt.

met Christus

Want als Christus, die om onzer zonden wil gestorven was, is opgewekt zo heeft Hij metterdaad betoond dat Hij de schuld onzer zonde en het lichaam onzer zonden had teniet gedaan: hetwelk Hij eerst voor ons, en daarna ook in ons heeft volbracht uit kracht Zijns doods en Zijner opstanding, Rom. 4:25, en Rom. 6:6-8, als Hij ons het geloof heeft geschonken, door het geloof heeft gerechtvaardigd, en door Zijnen Geest heeft vernieuwd en geheiligd. Zie 1 Cor. 1:30.

'Ja dat is zeker waar schrijver', zullen velen me wellicht tegenwerpen, 'maar dat weet die (overtuigde) zondaar nog niet. Aan de zijde Gods is het zeker waar, maar voor die zondaar is dit nog geheel verborgen.' Verschrikkelijk, welk een zielsmisleidende on-Bijbelse uitspraken, wanneer u alzo redeneert! Van der Groe zou hierop geantwoord hebben, dat dit net zo onmogelijk is als de hitte van het vuur te scheiden, en de koude van het ijs. Noem mij slechts een voorbeeld uit Gods Woord alwaar een verkoren zondaar zijn zonden om Christus wille vergeven zijn geworden, en hij/zij daar geen weet of kennis van heeft. U zult het niet vinden, lezer! Kan dan een bruid getrouwd zijn met haar Bruidegom die ze (nog) niet kent? Kan dan een vrouw haar kind baren, zonder daar weet van te hebben? Gods Woord spreekt daar niet van.

Vraag: Wanneer begint God het werk van de genade en de overtuiging?

Antwoord: Als het Hem behaagt, in de tijd der minne. "Als Ik nu bij u voorbijging, zag Ik u, en ziet, uw tijd was de tijd der minne; zo breidde Ik mijn vleugel over u uit." Velen bekeert God in hun jeugd, zoals Timotheüs. Anderen in hun jongelingschap, zoals Paulus. Ook worden er mensen overtuigd op middelbare leeftijd, zoals de stokbewaarder en Lydia. De overtuigingen komen weinig voor in de ouderdom of op het einde van het leven, zoals bij de moordenaar aan het kruis. Dit alles leert ons de dagelijkse ondervinding van de godzaligen.

DJK : Weer misbruikt Myseras hier Ezechiël 16, in strijd met de rechtvaardigingsleer van Christus en Zijn apostelen. Hij noemt hier Gods werk van de genade en de overtuiging in ene zucht. Wanneer niet alzo bedoeld, dan noemt hij in dit antwoord de genade voor de overtuiging. Het werk der overtuiging vanuit de wet, moet onderscheiden worden van het werk der genade, Rom. 6:14. Daarbij is het uur der minne waar God de Vader een verkoren zondaar trekt tot de (bewuste) kennis en (bewuste) gemeenschap met Zijn lieve Zoon Jezus Christus door het zaligmakende geloof, in en door de weg van Zijn heilige recht. *Niemand kan tot Mij komen, tenzij dat de Vader, Die Mij gezonden heeft, hem trekke; en Ik zal hem opwekken ten uitersten dage, Joh. 6:44.* De Vader eist in dit hemels gericht Zijn Goddelijk Beeld op waarin Hij die zondaar geschapen heeft. Dat is het Beeld van Zijn heiligheid, van Zijn rechtvaardigheid, van Zijn heerlijkheid, van Zijn

wijsheid. Hieraan kan de zondaar niet beantwoorden, en voelt rechtvaardig verloren te moeten gaan. De vloek der wet brengt hem aan het einde der wet, maar het is de trekkende liefde des Vaders Die hem z'n vonnis doet mijnen. Hier beleeft een zondaar, *Uw doen is rein, Uw vonnis gans rechtvaardig*. Waar de Vader de gerechtigheid opeist in het hart van de zondaar, aldaar moet de zondaar in zijn ongerechtigheid omkomen voor God. Als in een oogwenk gaat de zondaar verloren voor God, waarop Christus in Zijn plaats gaat staan waar hij voor God niet meer kon bestaan. Hier wekt Christus de zondaar op ten uiterste dage. In dit hemels gericht ontmoet het Voorwerp des geloofs het onderwerp des geloofs, en wordt het onderwerp ingelijfd in het Lichaam van het Voorwerp des geloofs. Overkleed en bedekt met Zijn gerechtigheid. Hier ontvangt de zondaar het leven door geestelijke inlijving, door het zaligmakende geloof. De overtuigingen der wet werken een geloof in de wet, maar geen geloof in het Evangelie. De overtuigingen der wet maken de zonden levend, en NIET de zondaar levend. *Maar de zonde, oorzaak genomen hebbende door het gebod, heeft in mij alle begeerlijkheid gewrocht; want zonder de wet is de zonde dood, Rom. 7:8-10.*

Vraag: Is elke overtuiging het begin van Gods genade? Worden er in Gods Woord ook andere overtuigingen beschreven?

Antwoord: Elke overtuiging is niet zonder meer een begin van de genade. Er zijn algemene overtuigingen, die niet zaligmakend zijn, zoals wij zien in Kaïn, Achab, de inwoners van Ninevé, Felix, Agrippa en anderen, die allen algemeen werden overtuigd. Daarentegen ontvingen Paulus, de stokbewaarder en Lydia een bijzondere overtuiging, die zaligmakend was.

DJK : *“Elke overtuiging is niet zonder meer een begin van de genade.”* Zie hier een duidelijk voorbeeld van hoedanig Myseras, en vele in onze dagen met hem, Gods heilige wet vermengt met Gods heilig Evangelie. Daarbij beweert Myseras hier dat de overtuigingen der wet, zaligmakend kunnen zijn, lees hier: *“Er zijn algemene overtuigingen, die niet zaligmakend zijn.”* Ik denk dat Myseras hier schreef in de lijn der vaders, en vanuit de kromme gezegdes van het gezelschapsleven uit die tijd, en beslist niet beseft wat hij hier schreef. De overtuiging der wet brengen de zondaar aan het einde der wet, en doen hem sterven (gewerkt door de Geest der dienstbaarheid), maar brengen hem geen behoudenis of geestelijk leven. NEE, dat doet het Geest der genade Die het uit het Christus neemt en het Zijn volk verkondigt tot zaligheid, Joh. 16:14. Het zaad dat niet sterft, zal nimmer leven. Zolang een ziel nog stervende is, is hij nog niet geheel gestorven (Rom. 6:7), en is hij nog niet verlost van de strenge heerschappij van zijn eerste man. Daar is hij nog getrouwd met de eerste Adam onder de wet, lees Rom. 5:12-19. Christus (de Tweede Adam) kan geen bruid trouwen die nog getrouwd is met haar eerste geestelijke man. *“Weet gij niet, broeders! (want ik spreek tot degenen, die de wet verstaan) dat de wet heerst over den mens, zo langen tijd als hij leeft? Want een vrouw, die onder den man staat, is aan den levenden man verbonden door de wet; maar indien de man gestorven is, zo is zij vrijgemaakt van de wet des mans. Daarom dan, indien zij eens anderen mans wordt, terwijl de man leeft, zo zal zij een overspeelster genaamd worden; maar indien de man gestorven is, zo is zij vrij van de wet, alzo dat zij geen overspeelster is, als zij eens anderen mans wordt, Rom. 7:1-3.”* Waarom Myseras hier de Ninevieten noemt in het kader van algemene overtuigingen, is mij geheel onduidelijk. Lees daartoe Matth. 12 vers 41, en Lukas 11 vers 32.

Vraag: Wat is het onderscheid tussen een overtuiging, die niet geldt als het begin van genade en een overtuiging, die wel een bewijs van genade is?

Antwoord: De algemene overtuiging heeft als oorsprong de Geest Die uitgaat van God in het algemeen en die een mens verlicht en hem ook wel schone gaven schenkt. *"Want het is onmogelijk, degenen, die eens verlicht geweest zijn, en de hemelse gaven gesmaakt hebben, en des Heiligen Geestes deelachtig geworden zijn, en gesmaakt hebben het goede Woord Gods, en de krachten der toekomstige eeuw, en afvallig worden, die, zeg ik, wederom te vernieuwen tot bekering, Hebr. 6."*

De bijzondere overtuiging heeft als oorsprong de Geest als de Geest van Christus. *"Maar zo iemand de Geest van Christus niet heeft, die komt Hem niet toe, Rom. 8:9."* Dat is de Geest Die Christus beloofd heeft en Die uit Christus' voorbeding vloeit. *"Ik zal de Vader bidden en Hij zal u een andere Trooster geven, opdat Hij bij u blijve in der eeuwigheid. Namelijk de Geest der waarheid, Joh. 14:16-17 "Die zal het uit het Mijne nemen, Joh. 16:14", dat is uit Mijn verdiensten en volheid. "Uit Zijn volheid ontvangen wij genade voor genade, Joh. 1:16". Die genade wordt uitgestort in de ware overtuiging. "Ik zal uitstorten de Geest der genade en der gebeden, Zach. 12:10". De ware overtuigden ondervinden het op deze wijze.*

DJK : Ik onderbreek het antwoord hier even, om de draad niet te verliezen. De verwijsteksten uit bovenstaand antwoord, heb ik er ter verduidelijking zelf maar even bijgevoegd. Wat Myseras noemt uit Hebreë 6 is inderdaad een ontzaggelijk zaak. Hen zal het klinken, dat Christus hen op de fluit heeft gespeeld maar zij hebben niet gedanst, klaagliederen gezongen maar niet geweend, Matth. 11:16-17, Luk. 7:31-32. Hen heeft Hij willen vergaderen gelijk een hen haar kuikens, maar hebben niet gewild dat Hij Koning over hen zijn zou, Matth. 23:37, Luk. 13:34. Hij heeft met de donder van Zijn heilige wet op hun zielen geslagen, maar ze zeiden nooit dat het buiten alle hope was, Jes. 57:10. Hij heeft hen willen lokken middels de liefdes lokkingen van het heilig Evangelie, maar ze bleven het Bloed des testaments onrein achten, Hebr. 10:29. Ze weigerden in de Zone Gods tot zaligheid te geloven en hielden God daarmee voor een Leugenaar, 1 Joh. 5:10. Wat Myseras hier noemt als de bijzondere overtuigingen, gebruikt hij in zijn leerstellingen buiten de bewuste kennis van Jezus Christus. Dat kunt u uit het vervolg van zijn antw. duidelijk opmerken.

Vervolg - antwoord: De algemene overtuiging ontstaat door verschillende oorzaken, zoals uit vrees voor Gods oordelen, voor de verdoemenis of voor schade en schande. Het geweten wordt ontroerd, uitwendig is er wat verandering, maar het hart blijft onveranderd. Velen gaan zich weer vermaken in de wereld en bouwen een stad zoals Kaïn deed. Anderen lopen met Judas naar de strop. Er zijn er die goddelozer worden dan voorheen. Ze keren als de hond terug naar hun uitbraaksel. Weer anderen laten wat zonden na en doen wat uitwendige plichten, om daarmee hun ongerust geweten tevreden te stellen. Zij blijven in het gasthuis van eigen gerechtigheid ziek, zoals de rijke jongeling.

DJK : Lees hier wat Theodorus Van der Groe opmerkt over 10 valse schijnbekeringsen.
<http://www.dewoesteweg.nl/wp-content/uploads/2010/01/tien-valse-schijnbekeringsen-welke-in-het-christendom-gevonden-woorden-van-der-groe.pdf>

Vervolg - antwoord: De ware overtuiging, die het begin van genade is, geeft óók wel uitwendige veranderingen te zien, maar het meest werkt God inwendig door Zijn levendmakende Geest. Zo iemand ontvangt dan het beginsel van het eeuwige leven, waardoor juist het hart wordt veranderd. Hij gaat over uit de natuurstaat in de staat van de genade. "Die ons getrokken heeft uit de macht der duisternis en overgezet heeft in het Koninkrijk van de Zoon Zijner Liefde." Die Geest bewerkt dat men gaat bidden om genade, omdat de liefde van God in het hart wordt uitgestort. Het zuchten, bidden en begeren heeft ook tot doel: heilig voor God te leven en Hem lief te hebben. Men begeert God te dienen en te vrezen. Dit gaat gepaard met een innerlijk berouw over zijn zonden. Men kent de melaatsheid, de dodelijke ziekte van zijn hart. Nergens is het geweten tevreden mee te stellen dan met de verdiensten van Christus, met Zijn bloed, om daarna door het geloof Christus aan te nemen. Ook het geloof wordt geschonken door de werking van de Heilige Geest.

DJK : De overtuigingen veranderde het hart van koning Saul, maar de genade Christi vernieuwde het goddeloze zondige hart van David de herdersjongen. Myseras noemt de overtuigingen der wet een beginsel van het nieuwe leven Christi. Het beginsel van dit nieuwe leven omschrijft Myseras als *het kennen van de melaatsheid der zonden*. Terwijl Gods Woord leert dat de wegneming en uitdelging der melaatsheid het nieuwe leven is, vergelijk Lev. 13 en Lev. 14. Wat Myseras hier feitelijk beweert is, dat wanneer iemand ziet dat hij dodelijk ziek is, hij tevens tegelijk genezen is. De dwaasheid gekroond! Maar zo wordt het hier toch echt omschreven. De overtuigingen der wet leiden een zondaar niet in de gevangenis, maar doen hem beseffen dat hij in de gevangenis zit. Nu dan, zo redeneert Myseras, wanneer iemand door de overtuigingen gezien heeft in de gevangenis te zitten, dan is hij daarmee tegelijk bevrijd geworden. Waar staat dat in Gods Woord, lezer? Welke rechter zal daarmee akkoord gaan? Het verlangen naar de vrijheid is de vrijheid zelf nog niet. Het jagen naar genade is nog geen genade, en het dorsten naar bloed is nog niet het drinken van het verzoenende bloed. Iemand kan pas drinken, wanneer daar plaats voor gemaakt is. Hij kan pas verzadigd worden met brood en wijn, wanneer zijn vaten geledigd zijn geworden, lezer. Christus verwierf het leven, de erfenis en de behoudenis voor Zijn volk door de vervloekte kruisdood te sterven, dat is in de toepassing door Gods heilige recht wezenlijk niet anders, Rom.6:3-7. Hier schrijft de apostel dat, wil de verkoren erfgenaam kunnen erven, de Erflater toch eerst zal moeten sterven. *Hoeveel te meer zal het bloed van Christus, Die door den eeuwigen Geest Zichzelven Gode onstraffelijk opgeofferd heeft, uw geweten reinigen van dode werken, om den levende God te dienen? En daarom is Hij de Middelaar des nieuwen testaments, opdat, de dood daartussen gekomen zijnde, tot verzoening der overtredingen, die onder het eerste testament waren, degenen, die geroepen zijn, de belofenis der eeuwige erve ontvangen zouden. Want waar een testament is, daar is het noodzaak, dat de dood des testamentmakers tussen kome; Want een testament is vast in de doden, dewijl het nog geen kracht heeft, wanneer de testamentmaker leeft, Hebr. 9:14-28.*

Vervolg - antwoord: Het resultaat van de algemene overtuiging kan wanhoop zijn, zoals bij Kaïn. Sommige mensen worden daarna zorgeloos en goddelozer of hebben een hoge dunk van hun eigen gerechtigheid, hun deugden en uitwendige godsdienstplichten. Zij zijn als de gemeenteleden van Sardis, die de naam hadden dat zij leefden, maar naar het getuigenis van de Heere Jezus Christus waren zij dood. O, ongelukkige zelfbedriegers! Daar zijn alle ware overtuigden zo bang en bekommerd voor. Duizenden in de zichtbare kerk zinken met een algemene overtuiging bij hun sterven in de afgrond. Anderen worden huichelaars en voegen zich bij de godzaligen. Zij vertonen een schijn van godzaligheid, maar hebben de kracht daarvan verloochend. In hun hart zijn zij

geveinsd, maar naar buiten doen zij zich oprecht voor. De oprechten schrikken er van. Zulke huichelaars zullen het in de verdoemenis het zwaarst hebben.

DJK : Lees hier weer Theodorus Van der Groe over het nabijkomende werk des Geestes.

<http://www.dewoesteweg.nl/wp-content/uploads/2010/02/van-de-valse-rechtvaardigmaking-der-geveinsde-waan-en-tijdgelovigen-van-der-groe.pdf>

<http://www.dewoesteweg.nl/wp-content/uploads/2010/02/hoe-de-geveinsde-tijdgelovigen-zijn-algemene-gaven-ook-deelachtig-woorden-van-der-groe.pdf>

Vervolg - antwoord: De ware overtuiging echter leidt tot vernieuwing, verandering en wedergeboorte. De ware overtuigden komen tot het geloof in de Heere Jezus, tot heiligmaking en tot een godzalig leven. Met vallen en opstaan worstelen en strijden zij tegen hun zonden en gaan zo voort op de weg der genade. Zij ontvangen troost, licht en verzekering, de één meer dan de ander. De ene is doodbrakende als Heman, de ander reist zijn weg met blijdschap als de Moorman. De meesten ontvangen een weg met veel tegenspoed. "Vele zijn de tegenspoeden der rechtvaardigen". Maar tenslotte komen zij allen in de hemel, in de eeuwige gelukzaligheid, waar zij het einde des geloofs verkrijgen, namelijk de zaligheid van de ziel. "Let op de vrome en ziet naar de oprechte, want het einde van die man zal vrede zijn." Moge ieder, die dit ooit door Gods voorzienigheid zal lezen, zich eens toetsen aan deze dingen! Zij, die alleen een algemene overtuiging hebben, zouden kunnen ontwaken en die de ware overtuiging hebben ondervonden, zouden er meer licht, troost en moed door krijgen.

DJK : Aan de ernst en de bewogenheid waarmee Myseras deze dingen heeft willen schrijven, zijn medemens en naasten tot ernstige waarschuwing, twijfel ik geen moment. Derhalve behoeven we aan de oprechtheid van de woorden van Petrus, en aan de liefde in zijn hart tot Christus, zoals verwoord in Matth. 16:22, ook geen moment te twijfelen. Maar wanneer Christus gedaan had naar de woorden van Petrus, dan had God geen gemeenschap meer kunnen hebben met Zijn verkorenen, en had God niet aan Zijn eer gekomen, en de Kerk de zaligheid in Christus voor eeuwig moeten missen. En zo moet u ook het goedbedoelde *kromme* onderwijs van Myseras verstaan, lezer. Ik citeer hier weer een zin uit zijn bovenstaand antwoord : *De ware overtuiging echter leidt tot vernieuwing, verandering en wedergeboorte. De ware overtuigden komen tot het geloof in de Heere Jezus.* Dit is beslist geen onwaarheid, want de overtuigingen leiden inderdaad tot de bekering, en zij komen tot het zaligmakende geloof in Jezus Christus. *Leiden tot en komen tot*, is dus nog niet ingelijfd zijn **in** Hem door het zaligmakende geloof, lezer. Want, even daarvoor schrijft Myseras dat de overtuigingen het begin van de genade en het nieuwe leven is. *Ja maar schrijver*, werpt iemand me tegen, *u begrijpt best wat hij bedoelt, onder de oprechten is goedwillendheid.* Ja lezer, als we zo gaan praten dan kon Maarten Luther de paus destijds ook wel begrepen hebben, en had hij de roomse dwalingen ook niet behoeven te weerleggen. Waarom schreef de apostel deze dingen aan Timotheus dan tot waarschuwing? "Maar verwerp de ongoddelijke en oudwijfse fabelen; en oefen uzelf tot godzaligheid, 1 Tim. 4." Bedenk toch lezer, dat u deze goedbedoelde krommigheden niet af kunt doen door te zeggen dat, al wie verkoren is, er toch zekerlijk eenmaal zal komen. Beslist geen onwaarheid! Maar waarom heeft God dan destijds in Europa een reformatie geschonken, die geleid heeft tot de bekering van vele duizenden zielen? Had God deze bekeringen dan ook niet onder de vervloekte roomse leringen kunnen werken? Zeker wel, geen ding is bij Hem onmogelijk.

Maar uit de geschiedenis der kerk is gebleken dat God alzo van eeuwigheid niet besloten heeft. God heeft een volk verkoren tot zaligheid, maar ook de zuivere middelen daartoe. Daarbij behoort dus ook een zuiver Schriftuurlijke Woordbediening. Want, wanneer het nu waar was, dat de overtuigingen der wet een zondaar levend maken voor God, waartoe zijn dan de beloftenissen des Evangeliums? *Want indien de erfenis uit de wet is, zo is zij niet meer uit de belofenis(=Evangelie), Gal. 3:18a.* Moet het Evangelie die zondaar dan misschien nog levendiger maken, als dat de overtuigingen hem gedaan hebben...?? Nee lezer, de wet is de kenbron van mijn ellende voor God, en onze tuchtmeester tot Christus. De wet ontdekt, het evangelie bedekt. De wet ontkleedt, het evangelie overkleedt. De wet veroordeelt en is dodend van kracht, en het evangelie vernieuwd en maakt levend, Gal. 2:19-20. De wet toont mij wie ik ben, en wie ik wezen moest voor God. Het Evangelie toont mij door genadige toepassing, wie ik in Christus ben geworden voor God. *Maar uit Hem zijt gij in Christus Jezus, Die ons geworden is wijsheid van God, en rechtvaardigheid, en heiligmaking, en verlossing; Opdat het zij, gelijk geschreven is: Die roemt, roeme in den Heere, 1 Kor. 1:30.*

Vraag: Ontvangen alle ware overtuigden het beginsel van het geestelijk leven in hun hart, als zij overtuigd worden?

Antwoord: Ja, dat zien wij in al de voorbeelden uit Gods heilig Woord, zoals bij Paulus, Lydia en de stokbewaarder. Alle vromen ondervinden, dat zij de genade niet pas ontvangen als zij tot het licht en tot doorbreken in de genade komen. Maar de genade begint als zij in de eerste ware overtuiging het beginsel van het leven in hun ziel ontvangen. De genade begint van Gods kant. De Heere moet eerst nederzien op ieder die genade ontvangt, wanneer die mens dood ligt in de zonde.

*God zoekt een ziele eerst, eer zij Hem zoeken konden.
De ziele die God zoekt, die is van Hem gevonden.*

"Ik ben gevonden van degenen, die Mij niet zochten". "Wij hebben Hem lief, omdat Hij ons eerst heeft liefgehad." God belooft een nieuw hart en een nieuwe geest te geven. Nadat zij een nieuw hart hebben ontvangen, zullen zij een walg van zichzelf hebben, dat is: overtuigd zijn van hun walgelijke staat. God schenkt Zijn dierbaarste beloften aan alle ware overtuigden. Deze worden genoemd: kleinen, treurigen Sions, bedrukten en ongetroosten. "Ik zal Mijn hand tot de kleinen wenden". "Om de treurigen Sions te beschikken, dat hun gegeven worde sieraad voor as, vreugdeolie voor treurigheid en het gewaad des lofs voor een benauwde geest". Daartoe is de Heere Jezus door de Vader gezonden. In de zaligsprekingen zegt Hij: "Zalig zijn die treuren". Deze zullen niet zalig worden, maar zij zijn het al, omdat zij het beginsel van genade al hebben ontvangen. Het is opmerkelijk, dat wanneer de Heere Zijn zegen aan de groten en de kleinen in de genade belooft, dat Hij de kleinen eerst noemt. "De Heere zal zegenen, de kleinen met de groten". In Jesaja lezen wij: "Al uw kinderen zullen van de Heere geleerd zijn". Die belofte geldt zowel voor de pas-overtuigden als voor de vrome oude christenen. De Heere Jezus zegt, dat Hij het gekrookte riet niet zal verbreken. Daar moeten de oude christenen goed aan denken. Zij mogen zulke mensen niet in de put duwen en niet hard of meesterachtig met hen handelen. Zij mogen hen niet voor het hoofd stoten, maar moeten bedenken, dat zij vroeger ook een gekrookt riet waren. De oude christenen moet de jonge liever eens onderzoeken naar Gods Woord. (Lees het nu volgende eens met aandacht!) *O, zij willen wel onderzocht worden.* Bidt eens voor die kleinen in de genade. Legt hun moeilijkheden eens voor de troon van Gods genade, zoals anderen voor u vroeger hebben gedaan. Weest voorzichtig met hen, want het zijn lammeren van de Heere Jezus,

die Hij in Zijn armen draagt en die Hij door Zijn dierbaar bloed heeft gekocht. "Gij zijt duur gekocht" geldt evengoed voor het kleinste riet als voor de grootste eikeboom in de genade. De Heere zal de zwakken ook eenmaal bevestigen in hun staat.

DJK : Telkens vermengd Myseras de overtuigde en de overbogen zielen met elkaar, erger nog, hij zet ze op een en dezelfde lijn. Wat bedoel ik daarmee? Overtuigde zielen liggen nog onder de heerschappij en vloek der wet, maar overbogen zielen hebben hun leven en bestaan afgelegd onder de vloek der wet tot gerechtigheid, waardoor de wet niets meer over hen te zeggen heeft. De overbogen zielen zijn geestelijk overgezet van de heerschappij der wet, naar de heerschappij der genade Christi, Rom. 6:14. De overbogen zielen zijn van Koning en Koninkrijk veranderd, en vernieuwd door de toegerekende gehoorzaamheid en heiligheid. Aan alle overbogen zielen is de genade Gods in Christus bewezen, door het zaligmakende geloof dat werkende is door de uit Christus genomen ingestorte evangelische liefde. Aan de overtuigde zielen is deze genade echter (nog) niet bewezen! Deze zielen zijn nog onder de tucht der wet, besloten tot op het zaligmakende geloof, Gal. 3:24. Onder de wet is wel een geschonken geloof in de wet, uitgewerkt door de Geest der dienstbaarheid, maar nog geen geschonken geloof in het Evangelie, uitgewerkt door de Geest der genade, Gal. 3:25. Myseras spreekt vanuit de bevinding wel onderscheiden van verschillende soorten overtuigingen, en gebruikt zelfs de on-Bijbelse term '*zaligmakende overtuigingen*', maar leert toch alrede het leven en de behoudenis onder de vloek der wet. Gods Woord leert dat niet. Myseras omschrijft wel aardig goed hoe het gaat, maar leerstellig maakt hij er een puinhoop van, door telkens wet en evangelie te vermengen, en een levendmaking en wedergeboorte te leren die de toets der Schrift niet kan doorstaan. Laat ik een voorbeeld geven. Jona was overtuigd van zijn schuld dat de storm waarin hij met de zeelieden verkeerde, was om zijn overtreding en ongehoorzaamheid. Maar Jona was pas overbogen, toen hij zich overboord liet werpen en in de golven van Gods toorn viel. Jona wist niet dat God hem barmhartig zou wezen door het sturen van die grote vis. Nee, voor Jona werd het omkomen en was het een verloren zaak. Kijk lezer, zie daar het verschil tussen de overtuiging en de overbuiging in het hart van een zondaar. Zolang het nog een houdbare nood was, behoefde Jona niet overboord. Maar toen het onhoudbaar werd, werd Jona ervoor ingewonnen zichzelf overboord te laten werpen. Failliet gaan is een bangere zaak dan failliet te wezen, lezer. De wraak en de toorn van God was pas gestild, toen Jona overboord geworpen was. Zie daar een beeld van het verdoemende recht Gods. Die het verstaat, verstaat het! Welk een wonder was het voor Jona dat God hem een vis stuurde tot zijn behoudenis. Toen Jona in de golven verdween, opgeslokt zijnde door de vis, was de zee van Gods toorn gestild van haar verbolgenheid. De vis slokte hem op, waardoor Jona een lichaam werd met de vis, vergelijk Rom. 7:4. Daar was Jona (=beeld van overbogen zondaar) zijn hoofd kwijt, en kreeg hij een nieuw Hoofd. In de buik van die vis lag Jona het Heilig Avondmaal te vieren, lees Jona 2. De vis spuugt Jona na drie dagen uit op het droge, en zwemt weg met de overtreding van Jona in zijn buik. Want, zie daar eens een gehoorzame Jona staan op de oever der zee van Gods vrije genade. Zie daar een beeld van het verzoenende recht Gods. Door de vloek der wet gedood, en opgericht door het heilig Evangelie. Ik hoop dat u deze dingen mag verstaan, lezer. Verstond Lambrecht Myseras deze dingen dan niet? Zielsbevindelijk geloof ik wel, maar leerstellig stelde hij het krom voor. Waarom is het dan zo belangrijk om onze bevindingen te verwoorden vanuit de rechtvaardigingsleer der apostelen? Omdat de heilsleer anders onteert en bedorven wordt, lezer. Heeft Myseras dit dan met opzet also leerstellig verkeerd uiteen gezet? Ik geloof vast en zeker van niet! Maar ik geloof dat Myseras vanuit de lijn der vaderen sprak, die omtrent de zuivere leer in slaap waren gevallen met de dwaze maagden. Myseras leerde helaas niet meer vanuit de nije leer der reformatie.

Vraag: Allen die genade bezitten zijn wedergeboren, maar een pas-overtuigde ziet meestal niet dat hij wedergeboren is. Hoe kan zo iemand dan genade bezitten?

Antwoord: Iemand kan jaren lang wedergeboren zijn en toch voortdurend bidden om de wedergeboorte. Dat komt omdat zo iemand de wedergeboorte niet kent, niet ziet en niet gelooft. Een kind des lichts kan lang in de duisternis zitten en toch genade hebben en de Heere vrezen. Ik heb vromen gekend, die meer dan twintig jaar reeds wedergeboren waren en altijd in de duisternis hebben gezeten, eer zij tot licht kwamen om hun wedergeboorte te zien en te geloven. De Hemans, die doodbrakende zijn, zijn onder de vromen nog niet uitgestorven.

DJK : Ten eerste dienen we recht te verstaan wat de wedergeboorte is en/of inhoud. Telkens vermengd Myseras de overtuigingen die aan de wedergeboorte vooraf gaan, met de wedergeboorte zelf. Over het hoe en waarom zijn we al meerdere keren ingegaan. Daarom is het niet eenvoudig een klaar en passend antwoord op deze laatste vraag en antwoord te geven. Wat is dan de wedergeboorte? Wanneer iemand (geestelijk) uit water en Geest geboren, leert ons de Heere Jezus in Johannes 3. Wanneer iemand uit God geboren is geworden, zegt de apostel Johannes in zijn zendbrieven. Wanneer iemand vanuit de vervloekte kruisdood is opgestaan met Christus tot een nieuw leven door geestelijke inlijving. Een ieder die dat heeft doorleefd, is daar bij geweest. Dat gaat nooit buiten een mens om, en geschiedt in geen hoek. Onze Dordtse vaders hebben daarover gezegd dat dit met zulk een kracht geschiedt, nog groter als waar God de hemel en de aarde mee geschapen heeft, 1 Kor. 4:19-21. Het is geheel iets anders wanneer er zielen zijn die deze doorleefde zaak van geestelijke vernieuwing en herschepping, niet voor de zaak der verlossing in Christus durven te houden. Dat kan komen door verschillende oorzaken, namelijk:

1. Door pure onkunde, onge oefendheid, en verkeerd gemaakte toepassingen
2. Door het wel gezien maar niet verstaan of verkeerd verstaan wat zij gezien hebben
3. Door heersende dwalingen, gebracht en geleerd door valse leraren
4. Door een gebrek aan goede bakkers en Bijbelse onderwijzers
5. Door innerlijke bestrijdingen uit de hel en aanvechtingen van ongelooft
6. Vanwege het eeuwige wonder achten zij deze zaak te hoog of zichzelf niet waardig
7. Ze zijn door Hem gemijnd, maar durven Hem vaak uit schuchterheid niet te mijnen
8. Waardoor zij de Geest van Christus bedroeven, en niet in de vrijheid durven staan
9. Hun geschonken vrijheid, licht, vrede, blijdschap, moeten zij menigmaal ontberen
10. Dat houdt deze zielen niet uit de hemel, maar wel de troost des hemels uit hun harten

Troost, troost Mijn volk, zal ulieder God zeggen. Spreekt naar het hart van Jeruzalem, en roept haar toe, dat haar strijd vervuld is, dat haar ongerechtigheid verzoend is, dat zij van de hand des HEEREN dubbel ontvangen heeft voor al haar zonden, Jesaja 40:1-2.

Mag ik u hier enige dingen aanreiken die ik daar onlangs over geschreven heb.

<http://www.dewoesteweg.nl/artikelen-meditaties/zwakgerechtvaardigden/>

<http://www.dewoesteweg.nl/artikelen-meditaties/want-het-koninkrijk-gods-is-niet-gelegen-in-woorden-maar-in-kracht/>

<http://www.dewoesteweg.nl/wp-content/uploads/2009/06/mailwisseling-over-twijfelmoedige-en-zwakgelovige-verloste-zielen.pdf>

“Genade en vrede zij u vermenigvuldigd door de kennis van God, en van Jezus, onzen Heere; Gelijk ons Zijn Goddelijke kracht alles, wat tot het leven en de godzaligheid behoort, geschonken heeft, door de kennis Desgenen, Die ons geroepen heeft tot heerlijkheid en deugd; Door welke ons de grootste en dierbare beloften geschonken zijn, opdat gij door dezelve der goddelijke natuur deelachtig zoudt worden, nadat gij ontvloden zijt het verderf, dat in de wereld is door de begeerlijkheid. En gij, tot hetzelve ook alle naarstigheit toebrenge, voegt bij uw geloof deugd, en bij de deugd kennis, En bij de kennis matigheid, en bij de matigheid lijdzaamheid, en bij de lijdzaamheid godzaligheid, En bij de godzaligheid broederlijke liefde, en bij de broederlijke liefde, liefde jegens allen. Want zo deze dingen bij u zijn, en in u overvloedig zijn, zij zullen u niet ledig noch onvruchtbaar laten in de kennis van onzen Heere Jezus Christus. Want bij welken deze dingen niet zijn, die is blind, van verre niet ziende, hebbende vergeten de reiniging zijner vorige zonden. Daarom, broeders, benaastigt u te meer, om uw roeping en verkiezing vast te maken; want dat doende zult gij nimmermeer struikelen. Want alzo zal u rijkelijk toegevoegd worden de ingang in het eeuwig Koninkrijk van onzen Heere en Zaligmaker, Jezus Christus, 2 Petrus 1 vers 2-11.”

Met de volgende kanttekeningen :

roeping en verkiezing

Hoewel de roeping ten opzichte van den tijd de verkiezing volgt, die van eeuwigheid is, Efeze 1:4; daar de roeping in den tijd geschiedt, zo wordt nochtans de roeping hiervoor gesteld, omdat wij uit deze van onze verkiezing verzekerd worden; Rom. 8:30.

vast te maken

Namelijk niet ten opzichte van God, Jes. 14:27, en Jes. 46:10; Rom. 11:29; 2 Tim. 2:13; maar ten opzichte van onszelf, om te vaster verzekerd te mogen zijn, dat wij door God tot de zaligheid zijn uitverkoren. In sommige boeken staat er nog bij: door de goede werken; namelijk als door de vruchten, waaruit een goede boom bekend wordt; Matth. 7:17-18.

nimmermeer struikelen

Namelijk zo, dat gij van de genade Gods gans zoudt uitvallen. Zie Ps. 37:24; Judas:24; want anderszins struikelen wij allen in velen; Jak. 3:2; een gelijkenis, genomen van degenen, die in een loopbaan lopen. Zie 1 Kor. 9:24.

de ingang in het

Dat is, de verzekering dat gij een waar en recht onderdaan zijt van dit koninkrijk, zal u ook in het koninkrijk der heerlijkheid een rijke beloning uit genade gegeven worden in den hemel. Zie 2 Kor. 9:6.

2. Myseras over de wedergeboorte

Vraag: Waarin bestaat de wedergeboorte?

Antwoord: In een gehele staatverandering uit de natuurstaat in de genadestaat. Het is een radicale vernieuwing van de mens. "Zo iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden". Gods belofte luidt: "En Ik zal u een nieuw hart geven en zal een nieuwe geest geven in het binnenste van u".

DJK : Allemaal best mee eens, maar weer vermengd Myseras de kinderen des toorns die nog onder vloek der wet zijn, met de kinderen die onder de genadige vrijheid Christi Jesu zijn. Want, in het onderstreepte gedeelte van het volgend (onderstaand) antwoord merkt hij het volgende over wedergeboren zielen op: "*Daarna zien zij hoe noodzakelijk het is om de Heere Jezus als Middelaar voor zich te hebben.*" Een wedergeboren ziel mag Christus kennen als zijn Borg en Middelaar, en als zijn Koning en Zaligmaker. Kan ieder pasgeboren kind dit dan net zo uiteen zetten als een opgewassen vader in de genade? Nee, vergelijk de taal die de discipelen met Christus op aarde spraken, met hetgeen ze schreven in hun zendbrieven. Hierin is een duidelijk verschil. Maar een kind is een kind, en ieder Israëlsch kind kon in het diensthuis van Egypteland ervan getuigen het dat onschuldige paaslam voor hun ogen werd geslacht, hoe het bloed aan de deurposten gestreken werd, en hoe zij allen het gebraden vlees van het paaslam met bittere saus en ongezuurde koeken gegeten hadden. Bij het geestelijk verlore Israël is dat wezenlijk niet anders, lezer. Een kind en een vader kunnen dezelfde dingen gezien hebben, maar een opgewassen vader zal de zaak zakelijker en duidelijker uiteen kunnen zetten als dat een kind dit kan, omdat hij wat dieper in het wonder van genade heeft mogen blikken door de weg van geloofsbeproeving etc. Zo ook geestelijk, lezer. Lees hier wat de apostel Johannes schrijft over de kinderkens in de genade. *Ik schrijf u, kinderkens, want de zonden zijn u vergeven om Zijns Naams wil. Ik schrijf u, vaders! want gij hebt Hem gekend, Die van den beginne is. Ik schrijf u, jongelingen, want gij hebt den boze overwonnen. Ik schrijf u, kinderen, want gij hebt den Vader gekend, 1 Joh. 2:12-13.*

Vraag: Wat ondervindt een mens als God hem wederbaart?

Antwoord: De Heere verlicht en vernieuwt het verstand. "Want gij waart eertijds duisternis, maar nu zijt gij licht in de Heere." De wedergeborenen zien zichzelf in hun verloren staat. Zij zien de genade als kostbaar en noodzakelijk, zij zien het geluk van de vromen. Zij zien hun eigen onmacht, dat de Heere alles in hen moet werken en dat zij het niet hebben. *Daarna zien zij hoe noodzakelijk het is om de Heere Jezus als Middelaar voor zich te hebben*, de noodzakelijkheid van de heiligmaking, van Gods nabijheid, van troost en verzekering. Door een bovennatuurlijke verlichting van de Heilige Geest, in de wedergeboorte ontvangen, zien zij de lelijkheid van de zonde en de nietigheid van de wereldse ijdelheid. Zelfs mensen die niet wedergeboren zijn kunnen door hun inzicht in de Schrift al deze dingen soms zeer helder zien en uiteen zetten, maar *toch zijn zij geestelijk blind*: ze weten het niet en geloven het niet. Het verschil tussen hun inzicht en het bovennatuurlijke licht van de wedergeborene is zó groot als dat tussen kaarslicht en zonlicht. "De natuurlijke mens begrijpt niet de dingen die des Geestes Gods zijn, want zij zijn hem dwaasheid en hij kan ze niet verstaan". Zo komt het dat geleerde mensen zonder genade zo moeilijk te overtuigen zijn. Als een kind van God hen aanspreekt, zeggen zij: "*Zijn wij dan ook blind? Wij bezitten meer geleerdheid dan tien*

vromen te zamen." Dit is, naar de letter genomen, wel waar, maar helaas, zij hebben het nooit bij ondervinding, door het licht van de Heilige Geest gezien. Dat de Heere die blinde ogen eens moge openen! Het zou tot Gods heerlijkheid en tot hun eigen zaligheid zijn. De Heere verlicht en vernieuwt verder het oordeel. Zij, die wedergeboren zijn oordelen anders over zichzelf, over de genade, over de zonde, de wereldse vermaken, de waarheden in de Bijbel, de vromen en honderden andere dingen meer, dan niet-wedergeborenen. Hun oordeel komt meteen overeen met het oordeel van al Gods kinderen. Het verschil tussen hun oordeel en dat van de natuurlijke mensen is zo groot als het verschil tussen licht en duisternis. Het oordeel van Gods kinderen is evenmin te verenigen met het oordeel van de natuurlijke mens als water met vuur. Moge de Heere de natuurlijke mensen een vernieuwd oordeel schenken, naar Zijn belofte: "En Ik zal hun enerlei hart geven om Mij te vrezen". Voorts maakt de Heere het dode en slapende geweten levend en wakker. "U heeft Hij mede levend gemaakt, daar gij dood waart in de zonde". De wedergeborenen gaan de zonde in hen gevoelen en vervolgens veroordelen. Zij zeggen: "Ik kan zo goddeloos, zo trots, zo ongodsdienstig en zo werelds niet meer leven. Ik kan Gods dag niet meer ontheiligen en met de goddelozen de zonde dienen". De arme blinde onherborene zegt daarentegen: "Ik zie er geen zonde in, in hoogmoed, ongodsdienstigheid, gierigheid en nog veel meer". Hij ziet de zonde niet omdat hij blind is. O, erbarmelijke dwaasheid! De een zegt: De vromen zullen nog krankzinnig worden; de ander: ik zie daar en daar geen kwaad in; de derde: ik kan met die man of vrouw niet meer opschieten, ik weet niet wat hem of haar mankeert. O, ellendige dwaas, die dit leest, God beware u voor een slapend geweten tot het eind van uw leven. Anders zult u het eeuwig beklagen. Ik roep u toe, tot behoud van uw ziel: "Ontwaakt gij die slaapt en staat op uit de doden."

DJK : Ik onderbreek hier even zijn lange antwoord. De inleving van zondig te zijn voor God, is nog geen bewijs van levendmaking of wedergeboorte, lezer. Een gevangene die in zijn gevangenis zit te treuren, en verlangende is naar de vrijheid, is daarmee nog niet bevrijd geworden. Nee, eerst moet er een vonnis voltrokken worden. Het feit dat hij in de gevangenis zit, betekent dat hij een overtreding heeft begaan. God kan nooit over de schuld of over de breuk heen, lezer. God eist bij ons allen de gerechtigheid op, dat is een vereffening voor de gemaakte schuld. Bij Zijn verkorenen doet Hij dit aan deze zijde van het graf, en bij de verworpenen op hun sterfdag. Zo eist de rechter ook een vergelding op in het leven van die gevangene. Er moet recht worden gedaan omtrent de begane overtreding. Feitelijk beweert Myseras hier weer dat de schuldbekendmaking, eigenlijk de vergeving der zonden al is. Ofwel, als je ziet dat je dodelijk ziek bent, dan ben je al genezen. Zie daar weer de gruwelijke vermenging, en het omzeilen van Gods heilige recht! De wet kan een zondaar niet vrijmaken, maar alleen veroordelen en ten dode toe veroordelen, lezer. Wist u waarom wij allen van nature een slaaf der zonden en een gevangene van de duivel geworden zijn? Omdat we onszelf door schuld en begane overtreding aan de duivel verkocht hebben...!! Wij moeten daarom afgesneden worden van onze oude wortel in Adam, willen we ooit in Christus (de Tweede Adam) kunnen worden ingelijfd door het zaligmakende geloof. Hoe doet God dat? Daartoe trekt hij die verkoren zondaar in Zijn hemels gericht om van hem te eisen wat hij niet kan betalen, zodat er plaats komt voor het volbrachte offer en het reinigende bloed van Jezus Christus. Zonder dit gericht, wordt de mens nooit verlost van de heerschappij der wet. Want waar de wet nog leeft, aldaar kan het Evangelie geen kracht doen...!!

Tegenwerping: Leeft Gods volk na hun verlossing hun zondigheid voor God dan niet meer in. Jawel, Hij moet wassen en ik minder worden, zegt Johannes. Maar in hun zielsverlossing is er een Fundament gelegd waarheen zij gedurig de toevlucht kunnen en mogen nemen door hun geschonken geloof. Wat ik niet ben, en wie ik niet kan wezen voor God, is Christus Jezus voor mij geworden door toerekening en toepassing. Kijk lezer, daar kan een overtuigde ziel niet uit spreken.

Vervolg - antwoord: Verder werkt Gods Geest op het geheugen van de mens. Al de zonden, zelfs uit zijn jeugd, die men vroeger niet als zonden zag, worden nu voor ogen gesteld. "Dan zult gij gedenken aan uwe boze wegen en uw handelingen die niet goed waren, en gij zult een walging van uzelf hebben over uw ongerechtigheden en over uw gruwelen." Dit doet de Heere elke wedergeborene ondervinden in de mate die Hij in Zijn vrijmacht bepaald heeft. God doet dit op het juiste moment en in die mate die iemand tot zijn vernedering nodig heeft en die hij kan verdragen. Elke wedergeborene zal het Paulus nazeggen: "Ik ben de voornaamste van de zondaren". Ieder ziet dan duidelijk hoe slecht hij in de natuurstaat geleefd heeft. De onwedergeborenen verbeelden zich heel wat en zeggen: "Ik ben rijk en verrijkt en heb geens dings gebrek." Dit komt omdat de Geest Gods het hem niet voor ogen stelt. Het geweten is ongevoelig en het geheugen is gesloten. Ik wens hen toe dat de Heere het slot van hun geheugen zal verbreken en de grendel van hun hart zal verscheuren, eer zij het zullen inzien als er geen hoop meer zal zijn. Ook buigt de Heere de ongebogen verkeerde wil, zodat Zijn volk zeer gewillig wordt. Dan wordt de meest boze, goddeloze en onwillige mens, die als een wolf leefde, veranderd in een lam. Hij buigt dan in het verborgene zijn knieën voor de Heere en biedt zich aan God aan. Hij rekent het tot zijn geluk om de Heere te mogen dienen. Dan komen zij, die eerst als wolven waren, tot de lammeren van Jezus kudde om samen God te dienen. O, welk een wonder werkt de wedergeboorte in de mens! O, ongelukkige mens, die sterft zonder deze wedergeboorte! De Heere Jezus zegt er van: "Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: tenzij dat iemand wederom geboren worde, hij kan het Koninkrijk van God niet zien". U, die dit leest en hoort, bent u ook zo gewillig om de Heere te dienen? Zijn de verborgen plaatsen in uw huis de getuigen van uw gebeden waarin u zich aanbood en opdroeg aan de Heere? Of mist u dat nog? Dan wens ik u toe, dat de Heere Zich over u ontferme, want u mist dan nog Gods ontferming tot uw zaligheid. Tenslotte stort de Heere Zijn liefde uit in de harten door de Heilige Geest. Daardoor gevoelt een wedergeborene liefde tot God en tot de vromen. Wat ze eerst haatten hebben ze dan lief. Wat ze vroeger beminden haten ze voor zover het hen hindert in de liefde tot God en Zijn volk. Hun oprechte liefde blijkt daaruit, dat zij vaak bedroefd zijn over het feit dat ze de Heere en Zijn kinderen soms zo moeilijk lief kunnen hebben. Zij zijn bedroefd omdat de liefde tot de zonde en de wereld, hun inwonende oude mens, zo dikwijls de kop opsteekt. Dan moeten zij met Paulus klagen: "Zo vind ik dan deze wet in mij, als ik het goede wil doen, dat het kwade mij bijligt."

DJK : Is er in het beginsel van de overtuigingen dan geen liefde tot een onbekend God, wanneer God een zondaar in beginsel van zijn bedreven zonden komt te overtuigingen...?? Zeker wel, maar er is wel degelijk onderscheid tussen het proeven en smaken van Gods goedertierenheden jegens een slecht zondaar (Rom. 2:4), en de ingestorte liefde Gods in Christus verheerlijkt en ingestort door de verworven Geest van Christus. Deze laatste liefde Christi is vele male dieper en verbrijzelend van kracht, waaronder een verlost zondaar naar zijn gevoel denkt te verdrinken wanneer God hem niet een weinig kwam te ondersteunen. Het proeven en smaken van Gods goedertierenheden jegens een zondig monster onder de vloek van het diensthuis der wet doet een zondaar zijn bedreven zonden en schuld bewenen voor God. Dit is het wettisch berouw. Maar het evangelisch berouw beweent de vergeven zonden aan de doorboorde voeten van de Heere Jezus. Wanneer een zondaar in een onhoudbare nood voor God middels een wettisch berouw zijn vonnis mag mijnen, dan is de weeromstuitende daad het evangelisch berouw aan de voeten van Christus. Zie daar het verschil! Dit is beter te beleven dan te omschrijven, lezer. *Want also zegt de Hoge en Verhevene, Die in de eeuwigheid woont, en Wiens Naam heilig is: Ik woon in de hoogte en in het heilige, en bij dien, die van een verbrijzelden en nederigen geest is, opdat Ik levend make den geest der nederigen, en opdat Ik levend make het hart der verbrijzelden, Jes. 57:15.*

Vervolg - antwoord: Al deze dingen ondervinden de wedergeborenen. Dit alles ligt opgesloten in de belofte: "En Ik zal u een nieuw hart en een nieuwe geest geven in het binnenste van u". Alle ware pas-overtuigden zijn wedergeboren. Een verstandig geoefend kind van God, zou aan een ware overtuigde de volgende vragen kunnen stellen: Is uw verstand door Gods Geest verlicht? Stemt uw oordeel niet overeen met dat van al Gods kinderen? Is uw geweten wakker en levend gemaakt? Is uw geheugen geopend? Is uw verkeerde wil gebogen? Zijn uw genegenheden niet veranderd? Een ware overtuigde zal, na ernstig onderzoek, ja moeten zeggen. Al kan of durft hij dit soms door donkerheid, ongeloof en bestrijding niet toestemmen, dan zullen zijn tranen wel getuigen van de waarheid in zijn binnenste. Gave de Heere dat een aangevochten mens, die dit leest of hoort, nu zou zeggen: Is dat de wedergeboorte? Dat alles heb ik door Gods genade al lang geleden zo ondervonden. Dan zal zo iemand de Heere de eer geven van Zijn werk dat Hij in hem deed. Dan wordt vervuld wat staat in Psalm 112: "De oprechten gaat het licht op in de duisternis." Geve de Heere dit licht aan alle oprechten die in duisternis leven, die dit zullen lezen of horen, tot hun troost en blijdschap.

DJK : *"Want Ik zal u uit de heidenen halen, en zal u uit al de landen vergaderen; en Ik zal u in uw land brengen. Dan zal Ik rein water op u sprengen, en gij zult rein worden; van al uw onreinigheden en van al uw drekgoden zal Ik u reinigen. En Ik zal u een nieuw hart geven, en zal een nieuwen geest geven in het binnenste van u; en Ik zal het stenen hart uit uw vlees wegnemen, en zal u een vleses hart geven. En Ik zal Mijn Geest geven in het binnenste van u; en Ik zal maken, dat gij in Mijn inzettingen zult wandelen, en Mijn rechten zult bewaren en doen. En gij zult wonen in het land, dat Ik uw vaders gegeven heb, en gij zult Mij tot een volk zijn, en Ik zal u tot een God zijn, Ezechiel 36:24-28."* Wanneer een verkoren (overbogen) zondaar deze zaak geestelijk doorleeft, daar vraagt hij zich niet meer af hoe en in welke weg Christus de Borg en Middelaar zijn Deel moet worden. Dit breng ik naar voren omdat Myseras dit aan het begin van dit tweede hoofdstuk over de wedergeboorte, in zijn antwoord stelde. Nee lezer, daar is de zondaar Christus door het zaligmakende geloof geschonken, en daar ligt hij in aanbidding in Zijn doorboorde liefdesarmen het wonder van vrije genade te bewonderen. Daar zoekt de zondaar zijn zonden, en ziet hij geen zonden meer die hem veroordelen en helwaardig maken voor God. En waar geen zonden meer zijn, aldaar is ook geen straf op de zonden meer. Het is verzoend en volbracht! Weg zonde, weg dood, weg hel, en daar heeft de heerschappij der wet geen zeggenschap meer over zijn vernieuwde natuur in Christus Jezus. Want de wet des Geestes des levens in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet der zonde en des doods. Want hetgeen der wet onmogelijk was, dewijl zij door het vlees krachteloos was, heeft God, Zijn Zoon zedende in gelijkheid des zondigen vleses, en dat voor de zonde, de zonde veroordeeld in het vlees, Rom. 8:2-3.

Vraag: Kan en moet ieder de juiste tijd van zijn verandering en wedergeboorte weten? Is dat volstrekt noodzakelijk voor allen?

Antwoord: Neen. Dit kwelt nu juist het hart van vele ware wedergeborenen die van jongsaf door de Heere getrokken zijn. De Heere wil hen niet bedroeven. Zij kunnen en zullen het ogenblik van hun bekering nooit weten. Als zij de wedergeboorte in hun vroege jeugd hebben ontvangen, weten zij het tijdstip niet. Anderen zijn van hun jeugd af heel langzaam getrokken, zonder opmerkelijke veranderingen. Zij zijn als Lydia, wier hart in stilte door Gods Geest werd geopend, zodat zij het niet eens opmerkte. Op deze wijze kunnen we de genade vergelijken met een zaadje dat tegelijk met de verdorvenheden opgroeit, zoals bijv. staat in Psalm 97: "Het licht is voor de rechtvaardigen

gezaaid". Ik heb waargenomen dat allerlei stellingen die niet op Gods Woord gegrond zijn, mensen die van jongsaf wedergeboren waren zó in de put gedrukt hebben, dat zij nooit tot licht konden komen. Zij geraakten in een benauwde vertwijfeling, zelfs tot op hun sterfbed toe. Het komt op het moment niet aan, maar wel op de zaak zelf. De wedergeboorte is voor ons allen noodzakelijk. Wanneer de van jongsaf wedergeborenen de dingen overdenken, die hierboven zijn genoemd, dan zullen ze tot de overtuiging komen dat ze dit ondervonden hebben. Zij zijn als de blindgeborene, die wel wist dat hij blind was geweest en dat hij nu zag, maar hoe het was gebeurd wist hij niet. Zij weten wel dat men van nature niet wedergeboren is, maar nochtans worden zij de kenmerken van de wedergeboorte in hun hart gewaar. Alleen de tijd waarop en hoe het is geschied weten zij niet. Maar zij, die in hun leven krachtig zijn veranderd, weten het ogenblik te noemen en kunnen ook zeggen hoe het gebeurde. Paulus kon vertellen wat er gebeurde op de weg naar Damascus. In alle wedergeborenen is de verandering niet even duidelijk. Daarom hebben ze dikwijls veel zielenstrijd. Bovendien is er genade, licht en kracht nodig om het werk van Gods Geest te zien en te geloven voor zichzelf.

DJK : Lees hier hoe de apostel Paus de wedergeboorte omschrijft in zijn leerboek c.q. catechismus, die gerecht was aan de vroeg christelijke Kerk van Jezus Christus : "Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkerwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden. Want indien wij met Hem een plant geworden zijn in de gelijkmaking Zijns doods, zo zullen wij het ook zijn in de gelijkmaking Zijner opstanding; Dit wetende, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen. Want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonde. Indien wij nu met Christus gestorven zijn, zo geloven wij, dat wij ook met Hem zullen leven; Wetende, dat Christus, opgewekt zijnde uit de doden, niet meer sterft; de dood heerst niet meer over Hem. Want dat Hij gestorven is, dat is Hij der zonde eenmaal gestorven; en dat Hij leeft, dat leeft Hij Gode. Alzo ook gijlieden, houdt het daarvoor dat gij wel der zonde dood zijt, maar Gode levende zijt in Christus Jezus, onzen Heere. Dat dan de zonde niet heerse in uw sterfelijk lichaam, om haar te gehoorzamen in de begeerlijkheden deszelve lichaams. En stelt uwe leden niet der zonde tot wapenen der ongerechtigheid; maar stelt uzelve Gode, als uit de doden levende geworden zijnde, en stelt uw leden Gode tot wapenen der gerechtigheid. Want de zonde zal over u niet heersen; want gij zijt niet onder de wet, maar onder de genade. Rom. 6:3-14."

Dit is de doorleving van al Gods verlorene volk. Trap en mate alleen Gode bekend. Zou iemand dit het dan niet weten, wanneer hij/zij geestelijk een plant met Christus wordt in Zijn kruisdood en heerlijke opstanding? Dat is onmogelijk, lezer! Hoe diep moet dit dan gaan? Zo diep, dat het onhoudbaar en onleefbaar geworden is onder de heerschappij van uw eerste man, Rom. 7:1-4. Hoeveel barensweeën moet een moeder krijgen om haar kind te baren, vergelijk Openb. 12:2-6...?? Zoveel barensweeën, totdat haar kind gebaard is geworden. *Een vrouw, wanneer zij baart, heeft droefheid, dewijl haar ure gekomen is; maar wanneer zij het kindeken gebaard heeft, zo gedenkt zij de benauwdheid niet meer, om de blijdschap, dat een mens ter wereld geboren is, Joh. 16:21.* Omtrent de wedergeboorte spreekt Myseras helaas meer over de barensweeën, dan over het Koningskind dat geboren is geworden in het hart van de verlorene zondaar. En dan komt nu de allerergste verdraaiing in dit beeld. Myseras en velen met hem, denken dat het geboren kind de wedergeborene zondaar is, maar ik zeg u op grond van Gods Woord dat het geboren Kind, Jezus Christus is in het hart van die verkoren en verlorene zondaar. Denk daar eens over na, lezer...!!

Vraag: Wanneer een van jongsaf wedergeborene in duisternis is geraakt, wat zijn dan de bewijzen van zijn wedergeboorte?

Antwoord: Zo iemand zal er altijd van overtuigd zijn geweest dat hij veranderd moest worden. In het verborgene zal hij er dikwijls om hebben gebeden. Van zijn jeugd aan zal hij steeds de noodzaak gezien hebben van het dienen en vrezen van God. Wanneer hij met wereldse mensen mee zondigde, zal zijn geweten hem aangeklaagd hebben. Zijn vroegere begane zonden zullen hem steeds in herinnering komen. Hij zal God vaak gebeden hebben Hem te mogen dienen, ofschoon hij door de kracht van de zonde daarin steeds wordt verhinderd. Hij zal daarover zuchten tot God, omdat hij ondanks alles de begeerte voelt om de Heere te dienen. Er zal bij zo iemand altijd liefde en hoogachting voor de vromen zijn. Hij voelt zich tot hen aangetrokken en hij begeert een geestelijke bediening. God geve dat zij, die in het duister leven, zich mogen onderzoeken tot hun troost.

DJK : Elke verandering is nog geen vernieuwing, lezer. Kan iemand van jongsaf dan niet wederom geboren zijn? Jawel, denk bijvoorbeeld aan Johannes de dooper, of aan Jacob, in de schoot van hun godvrezende moeders. Johannes sprong op van vreugde in de buik van zijn moeder als zij hoorde van de groetenis van Maria(Lukas 1:41), en Jacob werd alrede aangevallen door de macht der duisternis toen hij nog niet geboren was geworden, Gen. 25:22-23. Dat ging in de eerste plaats niet om Jacob, maar om de geboren Christus in het hart van Jacob, Die Ezau niet kon verdragen, Lukas 21:17. De duisternis kan immers het Licht van Christus niet verdragen, Joh. 3:20. Maar deze uitzonderingen zijn beslist geen bevestiging op de regel van hoe God in de gewone weg de verlossing in en door Jezus Christus uitwerkt. Al Gods verlostte volk kan ervan getuigen: *“Die in de nood uw Redder is geweest.”* Want een ogenblik is er in Zijn toorn, maar een leven in Zijn goedgunstigheid; des avonds vernacht het geweest, maar des morgens is er gejuich, Psalm 30:6.

Vraag: Wat verstaan wij onder de angst der wedergeboorte?

Antwoord: Dat zijn al die angstige vragen die in het hart van een ware overtuigde opkomen, zoals: is het allemaal wel waar; is het niet de algemene werking van Gods Geest; zal het niet overgaan; kom ik toch op 't laatst niet bedrogen uit; is mijn overtuiging wel zwaar genoeg, enz. Daarbij komen zondige gedachten, die beroering in het hart brengen; benauwdheid van binnen vanwege al de zondige daden. Het is zoals wij in Hosea lezen: *“Smartten van een barendende vrouw zullen hem aankomen; hij is een onwijs kind, want anders zou hij geen tijd (of zo lange tijd) in de kindergeboorte blijven staan.”* Dat is de angst over de wedergeboorte. Velen worden jaren lang geslingerd tussen hoop en vrees en zij weten niet, dat deze angst door vele wedergeborenen wordt beleefd. Dit duurt zolang, totdat men tot licht, troost en verzekering van zijn genadestaat komt. Dan breekt men door en komt tot geloof, de één in korte tijd zoals de kamerling, de ander na langere tijd.

DJK : Heeft Gods ware verlostte volk dan geen last van deze genoemde dingen? Jawel, maar de aanvechtingen der hel voor hun verlossing is van een andere aard dan na hun verlossing in en door Christus Jezus. Wanneer zij in een gevoelige duisternis verkeren, omdat ze wedergekeerd zijn tot de dienstbaarheden en werken der wet, zijn ze de gemakkelijkste prooien voor satan en zijn benauwende drijvers. *Maar nu is het een beroofd en geplunderd volk; zij zijn allen verstrikt in de hollen, en verstoken in de gevangenhuisen; zij zijn tot een roof geworden, en er is niemand, die ze redt; tot een plundering, en niemand zegt: Geeft ze weder, Jes. 42:22-25.*

Vraag: Gaan deze ware overtuigden, die zoals Heman doodbrakende zijn en niet tot licht komen, niet verloren als zij sterven?

Antwoord: Neen, want dan zouden de meeste ware begenadigden verloren gaan. Er zijn altijd meer bekommerde, duistere en benauwde mensen dan getrooste kinderen van Sion. De belofte uit Hosea "Doch Ik zal ze van het geweld der hel verlossen, Ik zal ze vrij maken van de dood", is in het bijzonder gegeven aan hen, die in de angst der wedergeboorte zitten. De meeste beloften van God worden aan de verdrukten en door onweder-voortgedrevenen gegeven. Deze mensen zijn al veranderd en wedergeboren, maar zij hebben geen licht om het te zien. Wanneer de Heere deze troost en blijdschap geeft is dit niet de eerste genadegift van God, maar men ontvangt dan licht over wat reeds gebeurd is. Zulke mensen zijn al meermalen door de Heere getroost. Hij heeft reeds vaak naar hun hart gesproken, maar zij durfden dit niet op zichzelf toepassen. De duisternis en het ongelooft houden de hemel uit hun ziel, maar de ziel niet uit de hemel.

DJK : De dingen die Myseras hier opmerkt zijn beslist geen onwaarheden! Het is alleen zo vreselijk jammer dat hij dienstbare zielen met verlost/bevrijde zielen telkens met elkaar vermengd. Hier hebben we alreeds enige dingen over opgemerkt, en daarom dat nu even terzijde. Het is waar dat al Gods volk de zaken van de woorden kent, maar lang niet allen hebben de woorden van de zaken en de vrijmoedigheid om te kunnen verklaren wat daar is geschiedt. Zij allen zullen van die Zaak getuigen, anders zouden de stenen eerder gaan spreken, Joh. 4:29. "Maar ik zal haast tot u komen, zo de Heere wil, en ik zal dan verstaan, niet de woorden dergenen, die opgeblazen zijn, maar de kracht. Want het Koninkrijk Gods is niet gelegen in woorden, maar in kracht. Wat wilt gij? Zal ik met de roede tot u komen, of in liefde en in den geest der zachtmoedigheid? (1 Kor. 4:19-21)" De gebr. Erskine spraken over de zekerheid des geloofs en de zekerheid des gevoels. De zekerheids des geloofs wordt al Gods volk geschonken door het zaligmakende geloof in Jezus Christus, in het uur der minne van hun verlossing. Die stonde vergeten zij nooit meer! Maar, deze zekerheid wordt altijd aangevochten. Zo niet, dan is het geen verlossingswerk geweest. Zielen die middels een klein of zwak geloofd gerechtvaardigd zijn geworden, raken deze (gevoelige) zekerheid sneller kwijt dan zielen die middels een groot en krachtig geloof gerechtvaardigd zijn geworden. Lees hier het verhaal van twee onkundige verlost zielen, die nader onderwezen werden door een onbekende Man die Zich bij hen voegde, en Zich door Zijn Woord als een bekende Man nader aan hen openbaarde. In dit nadere onderwijs lag hun verlossing niet, maar zij kregen licht en een vastere vertroosting over hun geschonken genade en aandeel in Hem.

"En zie, twee van hen gingen op denzelfden dag naar een vlek, dat zestig stadien van Jeruzalem was, welks naam was Emmaus; En zij spraken samen onder elkander van al deze dingen, die er gebeurd waren. En het geschiedde, terwijl zij samen spraken, en elkander ondervraagden, dat Jezus Zelf bij hen kwam, en met hen ging. En hun ogen werden gehouden, dat zij Hem niet kenden. En Hij zeide tot hen: Wat redenen zijn dit, die gij, wandelende, onder elkander verhandelt, en waarom ziet gij droevig? En de een, wiens naam was Kleopas, antwoordende, zeide tot Hem: Zijt Gij alleen een vreemdeling te Jeruzalem, en weet niet de dingen, die dezer dagen daarin geschied zijn? En Hij zeide tot hen: Welke? En zij zeiden tot Hem: De dingen aangaande Jezus den Nazarener, Welke een Profeet was, krachtig in werken en woorden, voor God en al het volk. En hoe onze overpriesters en oversten Denzelven overgeleverd hebben tot het oordeel des doods, en Hem gekruisigd hebben. En wij hoopten, dat Hij was Degene, Die Israel verlossen zou. Doch ook, benevens dit alles, is het heden de derde dag, van dat deze dingen geschied zijn. Maar ook sommige vrouwen uit ons hebben ons ontsteld, die vroeg in den morgenstond aan het graf geweest zijn; En Zijn lichaam niet vindende, kwamen zij en zeiden,

dat zij ook een gezicht van engelen gezien hadden, die zeggen, dat Hij leeft. En sommigen dergenen, die met ons zijn, gingen heen tot het graf, en bevonden het alzo, gelijk ook de vrouwen gezegd hadden; maar Hem zagen zij niet. En Hij zeide tot hen: O onverstandigen en tragen van hart, om te geloven al hetgeen de profeten gesproken hebben! Moest de Christus niet deze dingen lijden, en alzo in Zijn heerlijkheid ingaan? En begonnen hebbende van Mozes en van al de profeten, legde Hij hun uit, in al de Schriften, hetgeen van Hem geschreven was. En zij kwamen nabij het vlek, daar zij naar toegingen; en Hij hield Zich, alsof Hij verder gaan zou. En zij dwongen Hem, zeggende: Blijf met ons; want het is bij den avond, en de dag is gedaald. En Hij ging in, om met hen te blijven. En het geschiedde, als Hij met hen aanzat, nam Hij het brood, en zegende het, en als Hij het gebroken had, gaf Hij het hun. En hun ogen werden geopend, en zij kenden Hem; en Hij kwam weg uit hun gezicht. En zij zeiden tot elkander: Was ons hart niet brandende in ons, als Hij tot ons sprak op den weg, en als Hij ons de Schriften opende? En zij, opstaande ter zelfder ure, keerden weder naar Jeruzalem, en vonden de elven samenvergaderd, en die met hen waren, Lukas 24:13-33.

Vraag: Heeft een overtuigde wedergeboren ziel het zaligmakend geloof, de heiligmaking en al wat tot de genade behoort al in zich ontvangen?

Antwoord: Ja, want er wordt in de Bijbel wel over zeer kleine genade gesproken, maar niet over halve genade. Wie het eerste heeft, bezit alles, maar die dat mist, mist ook alles. Het is als met een pas geboren kind: al is het erg klein, het bezit toch alle ledematen. Zo is het ook in de genade. Daarom spreekt Petrus van: "nieuwgeboren kinderkens".

DJK : Myseras spreekt hier in de lijn van zijn leermeesters Bernardus Smytegelt en Alexander Comrie. Het overbekende beeld dat in afgescheiden kerken zo vaak misbruikt wordt. Het beeld van de zogenoemde habitus des geloofs en actus des geloofs, ofwel het ingeplante geloofsvermogen en het gebruik van het geloof : het geloven. Ik zal dit beeld u kortelings even schetsen: 'Het kind is geboren, het heeft armpjes en beentjes wat hij nog niet weet te gebruiken. Het heeft een vader en moeder, en is daardoor erfgenaam, ondanks dat hij z'n ouders niet kent. Het kind kan zich alleen bevullen, en drinkt melk aan moeders borst.' We merkten al eerder op, dat bijv. ds. G.H. Kersten (en volgelingen) aan dit beeld een zodanige draai gegeven hebben, dat het geboren kind de wedergeboren zondaar is, terwijl dit Kind juist Christus in het hart van die wedergeboren zondaar is. Nogal een verschil, lezer! Maar, zie daar nu eens de gruwelijke verdraaiing. Het is zeker waar dat de geboren Christus in de zielen moet opwassen door vermeerdering van geloof. Het geloof wat niet opwast, en geen eetbare vruchten draagt, is immers geen geloof. Maar hoe dan? Door de weg van geloofsbeproeving en zielsloutering, 1 Petr. 1:3-9.

Geliefde lezer, al Gods kinderen doen de wapenrusting van het geloof aan wanneer zij door het zaligmakende geloof verlost en gerechtvaardigd zijn geworden van hun vele zonden, in en door de toegebrachte verzoening en gerechtigheid Jesu Christi. Voorts, mijn broeders, wordt krachtig in den Heere, en in de sterkte Zijner macht. Doet aan de gehele wapenrusting Gods, opdat gij kunt staan tegen de listige omleidingen des duivels. Want wij hebben den strijd niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de geweldhebbers der wereld, der duisternis dezer eeuw, tegen de geestelijke boosheden in de lucht. Daarom neemt aan de gehele wapenrusting Gods, opdat gij kunt wederstaan in den bozen dag, en alles verricht hebbende, staande blijven. Staat dan, uw lenden omgord hebbende met de waarheid, en aangedaan hebbende het borstwapen der gerechtigheid; En de voeten geschoeid hebbende met bereidheid van het Evangelie des vredes, Efeze 6:10-15. Maar nu komt de vraag! Weet dan een kind in de genade dan net zo behendig (tot eer van God en eigen profijt) te strijden als een geoefend jongeling of

vader in de genade Christi? Welnee lezer, deze wapenen moet hij in Christus nog leren hanteren. Hoe onkundig waren de discipelen nog in hun omwandeling met Christus op aarde, en hoe slagvaardig en strijdvaardig waren zij later niet in hun zendbrieven die met name gericht waren tegen de dwaalleringen en misstanden binnen de gestichte gemeenten? In Johannes 16 vers 12 staan de woorden van de Heere Jezus jegens Zijn discipelen geschreven : “Nog vele dingen heb Ik u te zeggen, doch gij kunt die nu nog niet dragen.” Daarom moet de geboren Christus in de harten de kinderkens in de genade opwassen, door oefeningen in het genadeleven, door geloofsbeproeving, door loutering, en door nader onderwijs in de dingen die zij in en door Christus deelachtig zijn geworden, lees 2 Petrus 1 vs 5-8.

3. Myseras over het zaligmakend geloof

Vraag: Wanneer iemand genade ontvangt, wat krijgt hij dan eerst, het geloof of de wedergeboorte?

Antwoord: Als de Heere in genade op iemand neerziet, ontvangt hij alles wat tot het wezen van het geestelijk leven behoort. De orde des heils is moeilijk te bepalen, maar naar onze menselijke bevattning gaat de wedergeboorte vóór het geloof. De wedergeboorte is een genadig almachtig werk van de Heilige Geest. Zij vloeit uit de levendmakende Geest en uit Gods vrije genade, waardoor een ziel veranderd en vernieuwd wordt op het moment door God bepaald. Het geloof is een genadig geschenk van God, door de Heilige Geest gewerkt in de ziel. Door dit levend beginsel gaat men uitzien naar genade, men neemt de toevlucht tot God, men bidt veel, men biedt zich aan God aan en leert op Hem steunen en vertrouwen. Het geloof is dus een daad van de ziel. Maar eerst moet God geestelijk leven en gevoel werken in de ziel. Pas daarna kan men geloven. Want de daad des geloofs vloeit uit dat geestelijk leven en gevoelen. Het genadewerk van God begint met de verandering van het hart. Geloven is het werk van de ziel. De ziel kan pas geloven nadat God haar heeft wedergeboren. Voor ieder persoonlijk is het nodig dat wij zowel het één als het ander bezitten.

DJK : Lees hier met name het onderstreepte! Hier komt de habitus en actus des geloofs van filosoof dr. Alexander Comrie, later overgenomen door Smytegelt, weer om de hoek kijken. Hoe is het toch mogelijk dat vele van Gods volk deze dwaasheden hebben kunnen onderschrijven. Gods Woord leert heel eenvoudig dat waar het vermogen des geloofs geschonken wordt, er ook metterdaad in het Voorwerp des geloofs geloofd wordt. Doch eer het geloof kwam, waren wij onder de wet in bewaring gesteld, en zijn besloten geweest tot op het geloof, dat geopenbaard zou worden. Zo dan, de wet is onze tuchtmeester geweest tot Christus, opdat wij uit het geloof zouden gerechtvaardigd worden. Maar als het geloof gekomen is, zo zijn wij niet meer onder den tuchtmeester, Gal. 3:23-25.

Lees Maarten Luther er maar eens op na:

<http://www.dewoesteweg.nl/wp-content/uploads/2009/10/luther-over-gal-3-vers-21-25.pdf>

Verder is er in het geloof, in de rechtvaardiging, of in de wedergeboorte (qua tijd) geen verschil. Al deze zaken geschieden in ene stonde in het hart van de verkoren zondaar, uitgewerkt en verheerlijkt door de Werkmeester des geloofs, de Heilige Geest. De heilsvolgorde is: het

geschonken zaligmakende geloof, rechtvaardiging door het geloof, wedergeboorte, levendmaking door wedergeboorte(=opstanding uit kruisdood), de heerlijkmaking en aanbedding tot God. *Doch wetende, dat de mens niet gerechtvaardigd wordt uit de werken der wet, maar door het geloof van Jezus Christus, zo hebben wij ook in Christus Jezus geloofd, opdat wij zouden gerechtvaardigd worden uit het geloof van Christus, en niet uit de werken der wet; daarom dat uit de werken der wet geen vlees zal gerechtvaardigd worden, Gal. 2:16. Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God, door onzen Heere Jezus Christus; Door Welken wij ook de toeleiding hebben door het geloof tot deze genade, in welke wij staan, en roemen in de hoop der heerlijkheid Gods, Rom. 5:1-2.*

Lees hier een kostelijke verhandeling van Jac. Durham waarin hij op Bijbelse grond aantoont dat het geloof aan de rechtvaardiging en wedergeboorte vooraf gaat : <http://www.dewoesteweg.nl/wp-content/uploads/2010/07/het-zaligmakende-geloof-aan-de-rechtvaardiging-vooraf-j-durham.pdf>

Vraag: Bestaat het geloof alleen in een vast vertrouwen en als iemand dit vaste vertrouwen niet heeft, bezit hij dan het geloof niet?

Antwoord: Helemaal niet. Als dat waar was, dan zouden de meeste godzaligen het geloof nog missen, want zij zijn nog niet gekomen tot dit vaste geloofsvertrouwen. De meeste van Gods kinderen hebben een zwak geloof dat steeds opnieuw bevestigd moet worden. Als dat waar was, waren al de beloften van God aan zwakke en kleingelovigen gedaan, geen waarheid. Alle ware begenadigden, die nog niet tot het vaste geloofsvertrouwen zijn gekomen, ondervinden eerst een leven van veel en aanhoudend bidden en toevlucht nemen tot God, vóór zij tot dit vaste geloofsvertrouwen komen. Een volwassen mens moet immers eerst een kind geweest zijn. God opene de ogen van hen die dit niet kunnen aannemen en zo zichzelf bedriegen.

DJK : Myseras stelt aan het begin van dit antwoord feitelijk dat de helse aanvechtingen en innerlijke bestrijdingen ook in het zaligmakende geloof gezeteld zijn. Niets is minder waar dan dat, lezer! In het zwakke geloof, in het kleine geloof, in het grote geloof, en in het sterke geloof is de zekerheid van schuldvergeving en het vertrouwen gezeteld dat God nimmer zal laat varen de werken Zijner handen die Hij in en door het volbrachte werk van Christus heeft willen verlossen, lees Filip. 1 vers 6 (met kanttekening). Deze dingen zijn net zo onlosmakelijk aan elkaar verbonden als dat u de hitte van een vuur kan scheiden, leert Theodorus Van der Groe. De verlost zondaar is door dit geloof verenigd(=opgelost, *net als Jona in de vis*) met zijn Zaligmaker, Dewelke het Voorwerp is van zijn geloof. Het waarachtige geloof is werkende door de liefde Christi, Gal. 5:6. En waar dit geloof (naar het gevoel) zwak of krachtig werkzaam is in het hart van de verlost zondaar, daar moeten alle duivels uit de hel hun bek dicht houden. Daar is de strijd even weg, en daalt de hemelse vrede in, en mag de zondaar even gevoelig rusten door de geschonken zekerheid en het vertrouwen die in zijn geloof zetelen, dewelke zijn werkende door de liefde. *Zo laat ons toegaan met een waarachtig hart, in volle verzekerdheid des geloofs, onze harten gereinigd zijnde van het kwaad geweten, en het lichaam gewassen zijnde met rein water. Laat ons de onwankelbare belijdenis der hoop vast houden; want Die het beloofd heeft, is getrouw, Hebr. 10:22-23.*

Vraag: Hoe komt het, dat vele ware overtuigden vrezen dat zij het geloof niet hebben? Hebben zij dan het geloof niet?

Antwoord: Ja, ze bezitten het geloof want er is geen wedergeboorte zonder geloof. Deze mensen hebben echter geen licht en kracht om het geloof in zich te zien of het zich toe te eigenen. Ze zijn als een pasgeboren kind, dat wel ogen, handen, voeten, mond en tong heeft, maar dat die ledematen op de juiste manier niet kan gebruiken. De Heere moet die kinderen leren spreken: "Heere, open mijne lippen, zo zal mijn mond uw lof verkondigen". God moet ze leren Hem door het geloof aan te grijpen: "Hij moest Mijn sterkte aangrijpen en vrede met Mij maken". Hij moet ze leren gaan: "Ik nu leerde Efraïm gaan". Al die spreekwijzen tonen aan dat de Heere, die het geloof heeft gewerkt, ook genade aan Zijn volk geeft om het geloof te beoefenen.

DJK : Telkens leert Myseras een valse wedergeboorte onder de vloek van het diensthuis der wet, alwaar een zondaar wel geoefend wordt in het geloof der wet, maar nog niets weet van het geloof in het heilig Evangelie. Waardoor hij tevens de tale Kanaans op een gruwelijke wijze vermengd met het gekerm uit het diensthuis van Egypteland. Dit probeert hij vanuit het OT te bewijzen, maar hiermee passeert hij de rechtvaardigingsleer der apostelen. Ook Myseras las Gods Woord en verklaarde Gods door de bril van zijn leermeesters, en vanuit de bevinding der heiligen. Moet dit dan niet? Nee, de bevinding der heiligen moet getoetst worden aan Gods Woord, maar Gods Woord moeten wij niet toetsen aan de bevinding der heiligen. Dit laatste heeft Myseras, en velen heden ten dage met hem, wel degelijk gedaan omtrent de veronderstelde wedergeboorte / levendmaking die hij leerstellig te vroeg, voor Gods heilig recht heeft geplaatst. Myseras leerde daarmee ook een verondersteld geloof. Hiermee vermengde hij het geloofs in Gods heilige wet met het geloof in het heilig Evangelie. De koopman van schone paarlen, en de graver in de akker, konden pas kopen door het zaligmakende geloof, op de markt van vrije genade om niet, op het moment dat zij al wat zij hadden verkocht hadden. Het moment van zoeken naar die ene Parel van grote waarde en het graven naar de schat in de akker, was het nog allemaal onder de heerschappij der wet, maar toen ze alles verkocht hadden waardoor zij konden kopen, waren zij onder de heerschappij van het Evangelie. Die oren heeft om te horen, die hore....!! Velen zijn heimelijk al met Christus getrouwd, terwijl hun eerste man nog leeft, Rom. 7:1-3. Dat is een vervloekte leer van hoererij en overspel zou William Huntington gezegd hebben. De moordenaar naast de Heere Jezus kon pas in Hem geloven toen hij verlost was geworden van de vloekende heerschappij van zijn eerste man. In de hel van zijn bestaan, werd hem het zaligmakende geloof in Christus geschonken, waarop de banden der dienstbaarheid braken, en hij door zijn geschonken geloof tot Jezus mocht gaan. *Al wat Mij de Vader geeft, zal tot Mij komen; en die tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen, Joh. 6:37.*

Vraag: Waarin bestaat het ware zaligmakende geloof, zoals het in de uitverkoren wedergeborene is en in een zekere mate geoefend wordt?

Antwoord: Het geloof is het werk van de Heilige Geest in de ziel van een uitverkorene. Het is de vrucht van de liefde van de Vader en van de verdiensten van Christus. De levendmakende en wederbarende Geest werkt in de ziel een zien en gevoelen van armoede en ledigheid. Alle eigengerechtigheid, eigen kracht en waardigheid vallen weg. Men voelt de noodzakelijkheid van Gods genade en neemt de toevlucht tot Christus, het Voorwerp van het geloof. Dat is het kleine zwakke geloof. De Heere Jezus aannemen, zich aan Hem overgeven en op Hem steunen, dat is het

sterk geloof. Zo zien wij dat er geen half geloof kan zijn, maar wel een klein en groot geloof, een zwak en een sterk geloof. Zo is het met alle genadeweldaden, de wedergeboorte, het geloof, de heiligmaking, de liefde en de hoop. Die zijn in de vromen altijd zwak of sterk, maar nooit half, want het kleinste zwakke geloof is evengoed geloof als het allersterkste geloof. Het verschil bestaat in hoeveelheid. Dit kan voor kleine zwakke gelovigen tot grote troost zijn. Deze zwakgelovigen zullen evengoed binnen komen als de allersterksten in de genade. De kleine twijfelenden zijn ook uitverkoren en gekocht door Christus' bloed, evenals de sterksten. Het zwakke aanklevende geloof is het wézen van het geloof. Het sterkvertrouwende geloof is het wélwezen van het geloof. Als wij dit onderscheid niet goed inzien, kan dit leiden tot een donker zieleleven.

DJK : Het zwakke en het sterke geloof zien beiden dezelfde dingen, en vermogen beiden dezelfde dingen. Ze zijn beiden even groot van waardij, maar het sterke geloof mag de dingen helderder en klaarder zien. Het zwakke geloof is even volmaakt met Christus verenigd als het sterke geloof. Het zwakke geloof kijkt van verre op de verheven koperen slang, en het sterke geloof van dichtbij. Maar beiden werden genezen en behouden. Myseras maakt hierin een onderscheid waar Gods Woord niet van spreekt. Het zwakke aangevochten geloof van de twijfelmoedige Thomas getuigde van Hem: *"Mijn Heere en mijn God."* En het sterke geloof van de vrijmoedige discipel Simon Petrus beleed : *"Gij zijt de Christus de Zoon des levenden Gods!"* Zeg mij, welk geloof is meerder? Beide discipelen waren rein om het Woord van verlossing, vrijheid en vrede, dat Hij tot hen gesproken had, Joh. 15:3, Joh. 13:10.

Vraag: Op welke wijze wordt het geloof geoefend en welke zijn de daden en trappen van het geloof in een ziel?

Antwoord: De eerste oefening van het geloof in de laagste trap is het opzien naar boven, het bidden, begeren en dorsten naar genade. De tollenaar deed zo en bad: "O God, wees mij zondaar genadig". Door dat biddend uitzien naar genade ging hij gerechtvaardigd uit de tempel. Dat is de opziende en uitzierende daad van het geloof. "Ik zal uitzien naar de Heere, ik zal wachten op de God van mijn heil." Aan die begerige uitzierenden zegt Christus de zaligheid toe: "Zalig zijn de armen van geest. Zalig zijn die hongeren en dorsten naar de gerechtigheid." De Mond der Waarheid zegt: Zij zijn zalig. Hij zegt niet dat zij het zullen wórdén. Iemand die zo werkzaam is beoefent het geloof al. De tweede oefening van het geloof is de steeds aanhoudende en worstelende daad van het geloof. Dat vond plaats bij de Kananese vrouw toen zij sprak: "De honden eten van de brokjes". Zij erkende biddend haar onwaardigheid en Christus' volheid. De Heere Jezus antwoordde haar: "Vrouw, groot is uw geloof". Dit geloof was nog geen toeëigenend steunen of vertrouwen, want het geloof in die trap had deze vrouw nog niet. Dat geloof vinden wij in vader Jacob toen hij zei: "Ik zal u niet laten gaan, tenzij Gij mij zegent". De derde daad van het geloof is het toevlucht nemen tot God en Christus. Het wordt genoemd een komen tot Christus. Boaz sprak: "De Heere vergelde uw daad, de God van Israël tot Wie gij gekomen zijt om toevlucht te nemen." Het wordt ook een wenden naar God in Christus genoemd: "Wendt u naar Mij en wordt behouden." De vierde oefening van het geloof bestaat in de onderhandeling van een ziel met de Heere Jezus: "Heere, indien Gij wilt, Gij kunt mij reinigen." De melaatse gaf zich aan de Heere Jezus over om door Hem behouden te worden. Dan neemt de ziel de Heere Jezus aan en dat is geloven: "Zo velen Hem aangenomen hebben, die heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven". De vijfde geloofsoefening van een ziel bestaat in een steunende en vertrouwende daad van het geloof. Dat is de hoogste trap, waaruit de verzekering volgt. Wij horen

dit bij Paulus: "Ik weet in Wie ik geloofd heb en ben verzekerd, dat Hij mijn pand, bij Hem weggelegd, bewaren zal." Op al deze manieren beoefent een wedergeboren ziel het geloof door heel het genadeleven heen. Dat is geloven en daarop volgt, in de een meer en in de andere minder, de verzekering. Als een vrucht van het geloof volgt daarop: "In dewelke gij, nadat gij geloofd hebt, zijt verzegeld geworden met de Geest der belofte." Niet vele vromen geraken in dit leven tot die hoogste trap.

DJK : Myseras omschrijft het geloof in de befaamde trappen en standen die we in de afgescheiden kerken ook vaak aantreffen in de prediking. Deze leer heeft een wedergeboorte zonder de bewuste kennis van Christus gebaart. Daarbij scheidt hij de wedergeboorte van de rechtvaardigmaking door het zaligmakende geloof. Dat vinden we in dit antwoord duidelijk omschreven. Kijk lezer, dat hebben de reformatoren nooit gedaan. Het spijt me, maar Myseras gaat hier de leerbrieven der apostelen geheel voorbij. Hij (en velen met hem) vermengd telkens de Geest der dienstbaarheid met de Geest der genade. De Geest der dienstbaarheid neemt het uit de wet en preekt het een zondaar tot zijn oordeel en doding, dit is het geloof in Gods oordeel. Maar de Geest der genade neemt het uit Christus en verkondigt het Zijn verkorenen tot verlossing, vrede en vrijheid. Al Gods volk weet in Wien zij geloofd hebben en in Win zij verzekerd zijn. Zij die dit niet weten hebben geen geloof, maar een vals geloof van gene waarde. De ene gelovige beoefend deze wetenschap middels het geloof ter grootte van een mosterdzaad, de ander middels het geloof ter grootte van een eikenboom. Maar geloof is geloof, hoe klein het ook is! Natuurlijk is er een opwas in het geloof, maar Myseras stelt de bewuste kennis der verlossing en de verzekering in het hart van de verlostte zondaar in zijn trappen en standenleer pas op de laatste trede, hetgeen tegen de Schrift is. In het minste en kleinste geloof is namelijk zekerheid en vertrouwen. Daarom behoort op de eerste trede te staan, wat Myseras op de laatste trede stelt. De opwas in het geloof is niet meer zien van Christus, maar dieper in Zijn verlossingswerk en in het geschonken genadewonder blikken. Gods verlostte volk wordt daarom niet rijker, maar wel steeds meer verwonderd. Het bondsvolk Israel werd na hun verlossing uit het diensthuis van Egypteland nader onderwezen in het verlossingswerk door het geslachte, gebraden en geofferde Paaslam (Exodus 12), dat de komende Messias zou gaan volbrengen door Zijn enig offer. Hoe dan? Door de offerdienst in de tabernakel. Israel werd in de woestijn onderwezen in Gods wetten, maar juist met name in de vervulde wet, dat is het Evangelie. Daartoe werden de stenen tafelen der wet in de gouden ark des verbonds gelegd, met daarop het verzoendeksel.

Vraag: Wanneer dit geloof volgens Gods Woord is en ook in de praktijk ondervonden wordt, is het dan niet wenselijk dat gelovigen die in het donker leven zich eens ernstig onderzoeken wat betreft de kenmerken van het geloof?

Antwoord: Ja, ik heb eens iemand ontmoet, die zei: "Ik heb het geloof niet". Maar toen haar werd gezegd dat het uitzien, het aanhoudend bidden en het toevlucht nemen tot God geloven was, werd het anders. Het behaagde de Heere haar zoveel licht te geven, dat zij in verwondering en blijdschap uitriep: "Is dat geloof? Dan heb ik wel duizend maal geloofd en ik doe het nog elke dag. Ik heb al jaren lang genade gehad en heb het niet gezien en niet kunnen geloven." Moge de Heere meerdere mensen die in duisternis leven en die dit ooit zullen lezen, de genade ook geven! God zou verheerlijkt worden en het Koninkrijk van de Heere Jezus zou worden opgebouwd, tot blijdschap van Zijn volk.

DJK : "Als je het niet hebt, dan heb je het", is ook het credo ofwel de geloofsbelijdenis van velen in onze dagen. Hoe komt men aan die dwaasheden? Vast en zeker niet uit Gods Woord! Ik citeer hier nu een treffend stukje van William Huntington, waarin hij opmerkt dat vele hoorders niet alleen de valse leringen indrinken, maar ook de dienstbare geesten van hun leraren. Ik citeer WH: *"Ik heb vaak gedacht, en ik geloof dat dit ook waar zal blijken te zijn in de dag des oordeels, dat velen in onze dagen die veel geleerd hebben en zich vertonen in ambtsgewaad, die eerbied inboezemen bij hun gehoor, de gave der welsprekendheid hebben en kunnen putten uit een aantal goed en zorgvuldig gekozen evangelieteksten, tegelijkertijd verkeren onder de geest der dienstbaarheid. Iedere christen die verkeert onder de werkingen van de geest der liefde en der gematigdheid, kan dit opmerken en voelen door de dienstbaarheid en wettische ijver die zij brengen over degenen die onder hun gehoor zitten, want het zijn niet slechts woorden die hun uitwerking hebben op de kudde – die raken slechts het verstand - maar de kudde drinkt de geest van de herder in, of deze nu wettisch of evangelisch is. Omdat zulke predikanten geen bevindelijke beschrijving kunnen geven van de vrijheid van de Heilige Geest, zijn ze denk ik instrumenten om veel ellendige zielen in de ketenen te houden door, net als Mozes, de kudde naar de Horeb te leiden. De predikant kan anderen de vrijheid verkondigen, terwijl hij zelf een dienstknecht der verdorvenheid is, zoals de Schriften getuigen. Eens hoorde ik iemand van deze stempel preken. Ik was zo onder de indruk van zijn eerbiedwaardige voorkomen, zijn welsprekendheid en zijn goed gekozen uitdrukkingen, dat ik dacht dat ik hem, als het in mijn vermogen had gelegen, wel naar het graf gevolgd zou hebben en toch verheugde ik snij slechts over zijn welluidende stem. Desondanks bracht hij mij onder zo'n wettische geest, dat ik, terwijl ik naar huis ging, kermde vanwege mijn harde hart tot mijn borst er pijn van deed en ik ervoer hoe mijn ziel daardoor nog lang in de strikken bekneld bleef. Ik ken enige mensen die het ene deel van de dag zitten onder een zeer evangelische predikant en het andere deel van de dag onder iemand die de wet preekte, en ze zien geen verschil. Ze komen van jaar tot jaar ook geen stap vooruit op de weg der bekering. Ik ben heel bang dat ze, als ze nog zeven jaar gediend hebben, nog even ver van de berg Gilead verwijderd zien als nu, want de berg Sinaï is als de bergen van Gilboa, waarop dauw noch regen valt."* (einde citaat W. Huntington)

Vraag: Geef eens enige voorbeelden uit de Bijbel van hen die een zwak geloof en die een sterk geloof hadden?

Antwoord: Aan alle Israëlieten die in de woestijn op de koperen slang zagen werd het leven geschonken. Er zullen zeker stervende mensen bij geweest zijn die met gebroken ogen naar de opgerichte koperen slang gekeken hebben. Er waren ook zieken met een goed gezichtsvermogen. Het genezen hing er niet van af hoe zwak of hoe sterk ze keken, als zij maar naar de slang keken. Zo maakt ook God de Vader geen onderscheid in de belofte hoe sterk of hoe zwak het geloof moet zijn om op Christus te zien. Om behouden te worden moeten wij de Zoon aanschouwen. Daarom staat er: "Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt", zonder iemand uit te sluiten. "Die tot Mij komt zal Ik geenszins uitwerpen". En in Jesaja wordt gezegd: "Wendt u naar Mij toe, wordt behouden, al gij einden der aarde". De Heere Jezus gebruikte Zelf in Joh.3 het beeld van de koperen slang om het geloof van Zijn volk voor te stellen. Zolang de vluchtenden naar de vrijstad achtervolgd werden, waren ze vol angst. Die in de vrijstad waren hadden een volkomen vertrouwen. Dat is het verschil in de praktijk van een zwak en een sterk gelovige. Een zwakgelovige is als iemand, die in moordenaarshanden is gevallen en nog op het laatste ogenblik naar een helper kan vluchten. Hij is tijdens die vlucht in grote nood. Bij een sterk gelovige is het anders. Hij is als iemand die veilig wordt beschermd. In Gods Woord wordt het zo gezegd: "De naam des Heeren is een sterke Toren; de rechtvaardige zal daarhenen lopen en in een hoog vertrek gesteld worden". "Die in de schuilplaats des Allerhoogsten is gezeten, die zal vernachten in de schaduw des Almachtigen".

DJK : Er is alleen *een komen en gaan* tot Christus, wanneer het een onhoudbare nood geworden is in de ziel van een verkoren zondaar. Bij de rijke jongeling was het geen onhoudbare nood, en daarom preekte Christus hem geen woorden van vrede maar Gods Wet tot verdoemenis. Welke waarde had Christus voor de rijke jongeling die aan *zijn doen en laten* nog niet gestorven was? Christus schenkt immers geen halve of helpende genade. Deze dingen die ik u hier zeg zijn geen voorwaarden van genade, maar gezegd zoals het gaat. De rijke jongeling gebruikte Gods heilige wet nog als een soort reddingsboei die hem vanuit een verbroken werkverbond drijvende moest houden. Al deze geboden had hij gedaan en onderhouden van zijn jonkheid af. Gods wet is ten eerste niet om te houden, maar om schuldig bevonden te worden. Had de rijke jongeling vanuit een onhoudbare nood tot Christus gekomen zeggende: "Al deze dingen heb ik verbroken en overtreden van mijn jonkheid af." Dan had Christus hem vrijgesproken, en in zijn plaats gaan staan voor God. Maar nu is de rijke jongeling voor eeuwig verdronken in zijn overtuigingen en zgn. goede werken der wet. *En Jezus zeide: Ik ben tot een oordeel in deze wereld gekomen, opdat degenen, die niet zien, zien mogen, en die zien, blind worden. En dit hoorden enigen uit de Farizeen, die bij Hem waren, en zeiden tot Hem: Zijn wij dan ook blind? Jezus zeide tot hen: Indien gij blind waart, zo zoudt gij geen zonde hebben; maar nu zegt gij: Wij zien; zo blijft dan uw zonde, Joh. 9:39-41.* Een drenkeling die in zijn oceaan van zijn bedreven zonden zich nog drijvende kan houden met de werken en overtuigingen der wet, zal nooit zo hard roepen om hulp van een nabijkomende reddingsboot als iemand die met een laatste noodkreet om hulp werkelijk verdrinkt in zijn eigen oceaan van zonden en ongerechtigheden voor God. Daarom zegt de apostel in Rom. 6 vers 7 : *Want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonden.* Velen hebben van de houdbare nood alrede hun redding en verlossing gemaakt. Zolang die drenkeling nog in het water is van zonden en dienstbaarheden, is hij nog onder de vloek der wet, maar wanneer hij uit vrije genade om niet (door geestelijke inlijving) is opgetrokken in de Reddingsboot Christus Jezus en Dien gekruist, is hij onder heerschappij der vrijheid, der geborgenheid, der vrede en der genade. Een grijze tussenweg leert Gods Woord niet, geliefde lezer. Weet u, hoe schoon en eenvoudig bijv. Robert Trail deze zaken verklaarde? Het is net zo onmogelijk voor een vermoeide en belaste ziel om niet in Jezus Christus te geloven, als dat iemand na een lange vermoeiende voetreis, zich niet neder wenst te leggen op een bed van rust. Maar de rust heeft hij pas, wanneer hij op dit bed ligt. Nog een voorbeeld van Robert Trail. Het is net zo onmogelijk voor een dorstige opgejaagde ziel om niet in Jezus Christus te geloven, als dat een vluchter na zo lang te zijn voortgedreven over de bergen, zich niet met water wenst te laven om zijn dorst daarmee te lessen. Maar zijn dorst is pas gelest wanneer hij van dat levende Water gedronken heeft. Laten we hier allen ons hart eens naast leggen, lezer. Ten laatste, wil ik u dit nog toevoegen. Wanneer een mens eenmaal verloren gaat, dan gaat hij verloren eerstens omdat Gods wet verbroken heeft en ten tweede omdat hij/zij het Evangelie tot behoudenis niet heeft willen geloven, en zich daarom niet heeft willen bekeren. Een ieder zal daarom naar zijn daden geoordeeld worden. Wanneer een mens de boodschap van het Heilig Evangelie nooit heeft geloofd, betuigt hij daarmee het Evangelie te verwerpen en onrein te achten, en daarmee NIET te willen geloven. Erger nog, die mens heeft door zijn ongeloof Zijn Schepper en Rechter daarmee ook nog tot een Leugenaar gemaakt, 1 Joh. 5:10. Het beeld van Christus waarin wij in Adam volmaakt geschapen zijn, eist God daarom van ieder mens persoonlijk op. Bij Zijn verkorenen aan deze zijde, waaraan zij nooit kunnen voldoen dan alleen door tussentreding van Christus, en bij de verworpenen aan de andere zijde van het graf. Wij mogen daarom in de prediking nimmer met de uitverkiezing beginnen, zoals velen in onze dagen helaas vaak wél doen. Het stuk van de uitverkiezing wordt pas bewonderd, wanneer die verloren drenkeling IN die Reddingsboot tot behoudenis is opgetrokken. Die oren heeft om te horen, die hore...

Vraag: Kan dan een zwakke kleingelovige, als hij een ware gelovige is, evenmin verloren gaan als een sterkgelovige?

Antwoord: Als iemand tot de geloofsverzekering en het licht komt, ziet hij dat hij al lang genade, de wedergeboorte en het geloof heeft ontvangen en bezeten. Daarom zullen de kleingelovigen die zo vaak in donkerheid leven evengoed in de hemel komen door hun geloof van aanhoudend bidden en toevlucht nemen tot Christus, als de sterkgelovigen daar komen door hun vast vertrouwen. De Heere heeft Zich door Zijn belofte verbonden aan hen, die tot Hem de toevlucht nemen. Maar dezen kunnen niet getroost en in blijdschap leven zolang zij niet tot steunen en vertrouwen op Hem komen. Dus, zwakke kleingelovigen in de duisternis, dit is een goede raad voor u en bovendien een bemoediging. Smeek God ernstig om vermeerdering van het geloof. Dan zult u getroost en met blijdschap in uw hart leven. Bidt veel: "*Heere, ik geloof, kom toch mijn ongelooft en zwak geloof te hulp.*"

DJK : Lees hier wat ik onlangs schreef over het wezen en welwezen des geloofs.

<http://www.dewoesteweg.nl/artikelen-meditaties/het-wezen-en-welwezen-des-geloofs/>

Myseras (en velen met hem in die tijd) legden het vertrouwen en het zekerheid des geloofs in het zogenoemde welwezen des geloofs. Omtrent dit punt wil ik Wilhelmus a Brakel eens noemen. Naar mijn bescheiden mening, was Brakel omtrent dit punt ook afgeweken van de leer der apostelen en der reformatoren. Ik meen dat Brakel vanuit zijn pastorale bevindingen in zijn gemeente tot deze leerstelling gekomen is. Ook hij zag dat velen in zijn gemeente de (gevoelige) vrede en de (gevoelige) vrijheid in Christus, met de Galaten verloren waren. Brakel zag dat slechts weinige verlorene zielen in de vrijheid Christi durfden te staan, Gal. 5:1-2. Wanneer zielen dan later licht over ontvangen genade ontvingen, dan ontvingen zij daarmee de zogenoemde zekerheid des gevoels (*uitspraak Erskines*). Hetgeen niet de genade zelve was, maar een bevestiging Gods op die geschonken genade in Christus. Van deze zekerheid des gevoels, heeft Brakel en velen met hem, de zekerheid des geloofs gemaakt. Brakel heeft dit dus niet geconcludeerd vanuit het leerstellige, of vanuit een bepaald gefilosofeer, maar vanuit zijn pastorale bevindingen. En vanuit deze bevindingen, heeft hij zijn leerstelling omtrent het welwezen des geloofs geconcludeerd. Niet verkeerd bedoeld dus, en bevindelijk ook niet verkeerd opgemerkt, maar leerstellig wel zeker fout geleerd. Want, waar de zondaar wordt ingelijfd in Christus door het middel van het zaligmakende geloof, is daarin de zekerheid, en het vertrouwen gezeteld. Trap en mate alleen Gode bekend. Maar zwak verzekerd is net zo verzekerd als sterk verzekerd. Al is het maar voor slechts een korte duur. Een zwakverzekerde is zijn verzekering alleen weer eerder kwijt, dan een sterkverzekerde. Maar dat maakt bij God geen enkel onderscheid. Het geloof is werkende door de liefde (Gal. 5:6), en wanneer God de Heilige Geest het in het uur der minne uit Hem neemt en het Zijn verkorenen verkondigt tot zaligheid, dan is de ziel daar in die stonde ervan verzekerd dat God vanwege Zijn eeuwige Liefde NOOIT meer van deze in Christus gerechtvaardigde Zondaar afkan. Wist Brakel dit dan niet? Jazeker wel, maar toch meende hij en z'n vader Theodorus een onderscheid te moeten maken tussen het geschonken geloof en de geloofszekerheid in dit geschonken geloof. Kan deze zondaar dit dan meteen theologisch en dogmatisch verklaren? Welnee lezer, maar dit is slechts het beginsel van zijn verkregen Wijsheid in Christus Jezus. Hier komt de zondaar op de school van vrije genade. Wordt dit geloof en deze zekerheid dan niet bestreden? Jazeker, ik zal het u nog sterker zeggen, wanneer het niet wordt bestreden wordt dan is het geen waar verlossingswerk...!! Maar de verlossing en de zekerheid die daarmee gepaard gaat, mogen we nimmer vermengen met de bestrijdingen des ongeloofts. Myseras deed dat helaas wel.

Hij vermengt de aanvechtingen des geloofs met het zaligmakende geloof zelf. Het zaligmakende geloof is rechtvaardigend en vrijmakend van aard. Deze vrijmaking en rechtvaardiging wordt wel degelijk aangevallen door de machten der duisternis, maar hebben NIETS met het zaligmakende geloof te maken. Waarom niet? Omdat de twijfel, de aanvechtingen, de duisternissen niet in het zaligmakende geloof gezeteld zijn. In het geloof is alles vlak, alles bedekt, alles vrede, alles vrijheid, alles licht, alles genade, alles blijdschap, noem verder maar op. Kijk lezer, laat ik het verduidelijken met een simpel voorbeeld. Een schip vaart op de zee van Gods genade met een kostbare lading van genadegoud, en allerlei andere kostbaarheden. Dit schip wordt bestuurd en bewaakt door kapitein, geloof, hoop en liefde. Wanneer dit schip nu op open zee wordt aangevallen door een bende van verschrikkelijke zeerovers, met kapitein ongelooft, twijfel, schrik en vreze. Behoren dan deze zeerovers met hun kapiteins/aanvoerders tot hetzelfde schip, of komen zij van een ander schip...?? Kijk lezer, en dat bedoel ik nu maar te zeggen. Myseras zal dit voorbeeld wellicht ook best begrepen hebben, maar toch stelt hij in zijn leringen dat die bende zeerovers van hetzelfde schip zijn als het met goud beladen schip. Geliefde lezer, weet oprecht van mij dat het niet mijn begeerte was om een kind Gods onderuit te halen en/of te vernederen. Nee dat zij me verre, want ik mag zeker geloven dat Myseras een kind Gods was die nu mag juichen voor de Troon van het Lam. Ik wilde slechts zijn dwaalleringen aan de kaak stellen, en tegen het zuivere Licht van Gods Woord houden. Myseras en zijn leermeesters zijn de strijd te boven, maar wij staan er nog voor. De verdere dingen die Myseras in zijn boekje schreef zijn best kostelijk om te lezen. Maar het is en blijft waar, wat Van der Groe eens schreef, namelijk dat wie in het stuk der wedergeboorte en levendmaking dwaalt, feitelijk in alle leerstukken dwaalt. Dat is met name vanuit deze eerste drie hoofdstukken van het boekje van Myseras juist zo helder en klaar naar voren gekomen. Velen leren en spreken in onze dagen nog net eender, zoals verwoord in dit boekje. Vandaar dat ik hier een weerlegging op wilde schrijven. Niet om mij, maar omdat Gods Woord en Gods heilige recht telkens maar weer zo ontzaggelijk omzeild, onteert, en ontheiligt wordt. Waar ik voor wens te waarschuwen is, dat mensen niet met ingebeelde hemel naar de eeuwigheid heenreizen. Zich niet wedergeboren wanen door de overtuigingen der wet, terwijl ze nog in het diensthuis der wet zitten te kermen om verlossing. Toen Mozes voor Gods aangezicht stond bij de brandende braambos, zei den Heere tot hem dat het gekerm van de kinderen Israel was opgeklommen van voor Zijn heilig Aangezicht, lees Exodus 6 vers 4 en verder. Hoe dacht God aan Zijn verbond, en in welke weg heeft Hij Zijn bondsvolk Israel dan verlost...?? Middels een weg van de tien (en niet acht of negen) gerichten, en door bloedstorting, en bloedstrijking, en door het eten van het gebraden vlees van het geslachte onschuldige paaslam. God bracht de dood (= 10^e plaag) en het verderf over gans Egypteland, en een ieder die niet achter het bloed des lams geborgen was, aldaar deed de dood zijn intrede. Lees en herlees daartoe Exodus 12. Niet de tiende dood bracht verlossing en de behoudenis, maar het bloed van het geslachte paaslam, Ex. 12:13-14, 1 Kor. 5:7. Maar Israels verlossing ging ook niet buiten de tiende dodelijke plaag heen, lezer. Zo ook geestelijk, door de kruisdood naar het leven door de kracht van Zijn heerlijke opstanding. Die oren heeft om te horen, die hore....!!

Jezus dan zeide tot hen: Voorwaar, voorwaar zeg Ik ulieden: Tenzij dat gij het vlees des Zoons des mensen eet, en Zijn bloed drinkt, zo hebt gij geen leven in uzelfen. Die Mijn vlees eet, en Mijn bloed drinkt, die heeft het eeuwige leven; en Ik zal hem opwekken ten uitersten dage. Want Mijn vlees is waarlijk Spijs, en Mijn bloed is waarlijk Drank., Joh. 6 vers 53-55.